

one
MIND

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1

รายปี พ.ศ. 2570

ใช้ **หัว** และ **ใจ**
ป็นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

จัดทำโดย
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

คำนำ

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ โดยจัดทำเป็นแผน ๕ ปี ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงาน ของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนัย มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และเพชรบูรณ์ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ประกอบด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้การจัดทำแผนมีความครบถ้วน สมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เกิดผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นประโยชน์และสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง ๑ ต่อไป และขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่ให้ความข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะและสนับสนุนข้อมูลมา ณ โอกาสนี้

โดย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	๑๐
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ	๑๐
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๑๓
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๑๓
๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๒๘
๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒๙
๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล	๓๐
๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม	๓๑
๒.๒.๖ นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	๓๒
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๓๔
ส่วนที่ ๓ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๓๕
ส่วนที่ ๔ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	๓๖
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๓๖
๔.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ	๓๖
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	
๔.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๓๖
๔.๑.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพ	๔๙
๔.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๕๗
๔.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	๖๓
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	
๔.๒.๑ วิสัยทัศน์	๖๓
๔.๒.๒ พันธกิจ	๖๓
๔.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๖๓
ส่วนที่ ๕ ภาคผนวก	
๕.๑ โครงการแบบย่อ	๖๖
๕.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม	๑๐๗
แผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	
และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	
๕.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สอจ.	๑๐๘
ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	
๕.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สอจ.	๑๐๘
ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	

ส่วนที่ ๑

บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และเพชรบูรณ์ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้เป็นทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน มีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ และภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานในการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้จะก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก พัฒนาปัจจัยสนับสนุนทั้งในด้านกฎหมาย กฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ การรวมกลุ่มคลัสเตอร์ และบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม ของการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย - ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๓. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม เป้าหมาย - สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ - กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ - เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ ๒. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม เป้าหมาย - ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ เป้าหมาย - ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส - ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง - ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย ยุติธรรม และประพัตติมิชอบ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก ๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
-----------------------	--	---	--	---

				๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับการกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ๔. ภาครัฐมีความทันสมัย ๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
--	--	--	--	--

แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๘ ๒. อัตราการขยายตัวของผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒.๔ แผนย่อย : อุตสาหกรรมชีวภาพ	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ๒. ผลิภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อย : เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ การท่องเที่ยว เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น แผนย่อย : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เป้าหมายของแผนย่อย : รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจเพิ่มขึ้น	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายความมั่นคง แห่งชาติที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย นโยบายความมั่นคง แห่งชาติที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่
--------------------------	---	---	---	---	--

	เป้าหมายของแผนย่อย : อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต ๒. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ ๓. สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ	เป้าหมายแผนย่อย : สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ ๒. ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ๓. สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้าสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น	แนวทางการพัฒนา : ๑. สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ๒. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว	เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัว หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืนเกษตรแปรรูปสูงขึ้น	
--	---	--	---	---	--

		แผนย่อย : เกษตรปลอดภัย เป้าหมายแผนย่อย : สินค้า เกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึง ผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงแหล่งทุนและสามารถ ผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้ง มาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐาน ตามหลักการปฏิบัติที่ดีทาง การเกษตร และพัฒนาต่อยอดไป จนถึงมาตรฐานขั้นสูง แผนย่อย : เกษตรแปรรูป เป้าหมายแผนย่อย : สินค้า เกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มี มูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้ วัตถุดิบและผลิตผลทางการ เกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่ กระบวนการแปรรูปใน			
--	--	--	--	--	--

		อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมา ประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต ตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร			
--	--	--	--	--	--

แผนระดับ ๓	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน จังหวัดพิษณุโลกตั้งอยู่ในพื้นที่การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นส่วนหนึ่งของภาคเหนือที่มี ๔ กลุ่มจังหวัด ใช้แนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาภาคเหนือเป็นกรอบ ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก ตามเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือ เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม เศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ประเด็นการพัฒนา ๑. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ๒. การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ๓. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) “ศูนย์กลางความเจริญและการพัฒนา สี่แยกอินโดจีน” ประเด็นการพัฒนา ๑. พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ อาหารแปรรูป และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่าและยกระดับสู่มาตรฐานระดับสากล ๒. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และระบบโซ่อุปทานสู่ศูนย์กลางอินโดจีนและภูมิภาค RCEP ๓. พัฒนาการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานสะอาด ตลอดจนอนุรักษ์ ฟื้นฟูอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ๔. พัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนบนฐานการพัฒนานวัตกรรมและดิจิทัล และ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวการบริการบนฐานนิเวศ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และมรดกโลก ๕. น้อมนำศาสตร์พระราชาพัฒนาคนทุกช่วงวัย ยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษาสาธารณสุข สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม
-------------------	--	---	--

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	เป้าหมายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ๑. จำนวนผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับสู่มาตรฐาน ๒. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ๓. จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ตามแนวคิด BCG และอุตสาหกรรมสีเขียว ๔. ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้เพิ่มขึ้น ๕. เชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ เอกชน การศึกษา และประชาชน
--	--	--

ประเด็นการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	๑. ยกระดับภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมคู่ชุมชน	๒. พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม และสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการ	๓. ยกระดับภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (net zero)	๔. สร้างโอกาสทางการตลาดและการบริการภาคอุตสาหกรรมเพื่อการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน	๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงบูรณาการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน
--	--	--	--	---	--

โครงการ/ กิจกรรม	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขัน (มผช.) ๒. โครงการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ๓. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps) ๔. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ๕. โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ (มอก.)	๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ๒. โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องกันปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม ๓. โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ๔. โครงการติดตาม เฝ้าระวังตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๕. โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)	๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	๑. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ๒. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)	
------------------------------------	--	--	--	---	--

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการ ธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการสู่ความยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการในการเพิ่มมูลค่าผลผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานความปลอดภัยมีความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และ ระบบนิเวศการเกษตร เป็นต้น โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า อีกทั้ง สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล รวมถึงสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการด้านการเกษตรทุกระดับตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกๆระดับ

๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒.๒ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน โดยการอำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการ ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับผู้ประกอบการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ มุ่งเน้นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงฐานทรัพยากร การวิจัยทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเพิ่มช่องทางการตลาด การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ การส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มีเอกลักษณ์การพัฒนากำลังแรงงาน ในพื้นที่ มุ่งเน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการ พึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละพื้นที่ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิตการบริหารจัดการและการพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล อาทิ การสนับสนุน ด้านวิชาการ การฝึกอบรม การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้โดดเด่น มีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทาง การตลาดและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนา ระบบ กลไกในการกำกับ ดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเครือข่าย ฝักระวังและ จัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน และเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจ การประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแล และส่งเสริม การประกอบการ เหมืองแร่ ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เสริมสร้าง

ศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Mode พัฒนาแนวทางการดำเนินการ เร่งรื้อเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสีย เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว

๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพัตติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก

๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๒.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับการกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพัตติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาลปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้ บริหาร และพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการประชาชน และเน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีคุณธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) โดยนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เพื่อให้ผู้รับบริการมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตมวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม

เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕

๒) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยไม่

น้อยกว่าร้อยละ ๑.๐

(๑.๒) แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคตและอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้องตลอดจนพัฒนากลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม

๒) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชน และชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้ง ส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุน การขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๓) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศพัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพและใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๕ ต่อปี

(๒) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๒) ผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๐

(๒.๒) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรอัตลักษณ์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

(๒.๓) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้เข้าถึงแหล่งทุนและสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ (๑) สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ และ (๒) สินค้าอินทรีย์ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

(๒.๔) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์ และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุกักตุนอัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกักตุน เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔

(๓) ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวในเมืองรองสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวรวมของประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

(๓.๒) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ เป็นต้น

๒) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ การส่งเสริมการวิจัยพัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว

การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อ
บอกเล่านักท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการ
ออกแบบการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้าง
ความแตกต่าง และความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

(๓.๒) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่บนพื้นฐานของทรัพยากร
ที่มีศักยภาพในการบำบัด พันฟู รักษาสุขภาพ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และเอกลักษณ์ความ
เป็นไทย ในการให้บริการ พร้อมทั้งสร้างความหลากหลายของกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ได้มาตรฐานเป็น
ที่ยอมรับ ในระดับสากลและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๒) พัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐาน ระดับ
สากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัย พัฒนา
นวัตกรรมต่อยอดให้เกิดสินค้าใหม่ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภค
ต่อ ผลิตภัณฑ์การแพทย์แผนไทย

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น
๒) สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์
ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม
และแพทย์แผนไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘ ต่อปี

๒) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิง
สุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี

(๔) ประเด็นที่ ๔ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มี
บทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐

(๔.๒) แผนย่อยการสร้างเสริมความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๑) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมืองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการ ดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

๒) พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

๓) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับปรุงรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภครวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็งผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

(๔.๓) แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูงพร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

๒) สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรม สร้างสรรค์สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

๓) ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการ กระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น
- ๒) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ ไม่เกิน ๕ อันดับ

ภายในปี ๒๕๗๐

๒) สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออก รวมของประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

(๕) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๕.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้ต่ำเพิ่มขึ้นอย่างกระจาย และอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบระบบบริหารจัดการ ข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

(๕.๒) แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้าน เทคโนโลยีการจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและ จำเป็นต่อ การยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่ม ประสิทธิภาพ การผลิตจัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยง และผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ มาปรับใช้ให้เหมาะสม กับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึด แนวหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) ผลผลิตภาพของวิสาหกิจรายย่อยเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

(๕.๓) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ

ฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

๒) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับ เศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไขเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคา ที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชี การใช้รูปแบบสินเชื่อบริหารรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ

๔ ต่อปี

(๖) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๖.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก ไม่น้อยกว่า ๔๐ อันดับ

ภายในปี ๒๕๗๐

(๖.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริม โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์และประมง ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและ

การบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิตเครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคมและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะ สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๖.๓) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพ

ภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจก ที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตาม แนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการ คมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสียเป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลังในการส่งเสริม และสนับสนุนจูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ การปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพกำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๖.๔) แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมี
ในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็น หลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึง การประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว การบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศ และเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการ ควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการ ถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการขยะรวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มาบังคับใช้ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภท ที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคตการจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับ ปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้ง ทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการ

บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ตามแนวทางประชารัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศบนฐานของความรับผิดชอบต่อตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล มีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

๒) คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย

๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมี ในภาคการเกษตรและกากอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนคุณภาพพื้นที่น้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒) สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตและพื้นที่ทั่วไปที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ไม่น้อยกว่า ๐.๘๑ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๗) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

(๗.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่เกิน ๕๐ อันดับของโลก ภายในปี ๒๕๗๐

(๗.๒) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชนผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพสะดวกรวดเร็วและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ปรับวิธีการทำงาน จาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือ เป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิม และสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของ ประชาชน ภาครัฐกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่าง สะดวกทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๗.๓) แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในการกิจพื้นฐานภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

๒) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตาม ยุทธศาสตร์ชาติ และผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในการกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ที่มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติโดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจสอบ และนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมายต่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๗.๔) แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนและทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรม

และเทคโนโลยีดิจิทัลการพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการการให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกันเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มี มาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการ สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรม ทักษะเฉพาะทางของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชา เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่าง ทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริม การพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ ในทุกมิติไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจ โครงสร้างองค์การระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ยังมีความเป็น สำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์ คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐ ในการเป็นระบบราชการ ๔.๐ ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไปต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

(๗.๕) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐ ให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติโดยเฉพาะการพัฒนาระบบ การบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐ ในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้

หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพ ในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผล และเลื่อนระดับ ตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกัน การแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและ หมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุก ประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราว ให้เป็น เครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวน และปรับเปลี่ยนระบบ ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุง วิธีการกำหนดและพิจารณา ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับ ลักษณะงานและภารกิจรวมถึง สามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิด ความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูงมีทักษะ การคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากร ภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิด ในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อประโยชน์ ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและ จริยธรรมการปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไป ข้างหน้าสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงาน ด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตนตลอดจน ส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมี พฤติกรรม การปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบเพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์ มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงาน และต่อสังคมเพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการ ทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมอันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่า และประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ภายใน

ปี ๒๕๗๐

(๘) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๘.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยไม่เกินอันดับ ๔๓ ไม่น้อยกว่า ๕๗

คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๘.๒) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” โดยการ “ปลูก” และ “ปลุก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดีมีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉย อดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้าง วัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่านิยมที่ยึดประโยชน์ สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ

๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต เป็นภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะ เรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้า หน่วยงานของรัฐ หรือผู้บังคับบัญชามีมาตรการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต และประพฤติมิชอบ และเป็นตัวอย่างในการบริหารงานด้วยความซื่อตรงและรับผิดชอบ กรณีปล่อย ปล่อย ละเลยไม่ดำเนินการให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความผิดทางอาญา ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและ ค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่องติดตามพฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมี มาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านการป้องกันและปราบปราม การทุจริตให้มีความปลอดภัยในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในเส้นทางอาชีพ และควรมีมาตรการยกระดับ ความสามารถของหน่วยงานภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานระดับต่ำกว่ากรม โดยเฉพาะ หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต ให้มีการพัฒนา เสริมสร้างและต่อยอดองค์ความรู้และทักษะ การเปิดเผยข้อมูลการป้องกันการทุจริต และการให้บริการสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานให้มีคุณภาพ ครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้อง ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบคุ้มครอง

ผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามหลักสากลและพัฒนาการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนรับรู้และมีส่วนร่วม เพื่อการเฝ้าระวังและลดโอกาสการทุจริต

๓) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น การนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนการใช้ดุลยพินิจ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ โดยสนับสนุนกระบวนการตั้ง คณะกรรมการให้มีความโปร่งใส เพื่อมาทำหน้าที่เป็นกลไกตรวจสอบและเสริมสร้างหน่วยงานตรวจสอบภายใน ให้เป็นกลไกอิสระ เป็นมืออาชีพในการเฝ้าระวังการทุจริตในหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานของรัฐต้องพัฒนา ระบบการตรวจสอบภายในของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพื่อสนับสนุนให้เกิดกระแสการตรวจสอบ อย่างจริงจัง ตลอดจนลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนตรวจสอบได้ มาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการใช้อำนาจดุลยพินิจ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการใช้อำนาจดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต รวมถึงการสร้าง ความโปร่งใสในการบริการ ข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่กำหนดกฎเกณฑ์กติกา กระบวนการขั้นตอนการดำเนินงาน การเข้าถึงข้อมูล รวมถึงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริม การเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยสาธารณชน ซึ่งรวมถึงการมีกลไกที่เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง และการดำเนินการภาครัฐ เพื่อบูรณาการการทำงานของรัฐบาลและประชาชน รวมถึงส่งเสริม สนับสนุนการตื่นตัว และเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการเฝ้าระวังและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีอยู่ใกล้ตัว โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ให้เบาะแส มีการประสานเชื่อมต่อการทำงานระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนเองหรือกับหน่วยงานให้เป็นไปอย่างไร้รอยต่อ โดยยังคงอัตลักษณ์ของเครือข่าย และมีการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน

๔) สนับสนุนกลไกและบูรณาการงานเพื่อการป้องกันการทุจริต โดยเฉพาะ ในระบบราชการ โดยผลักดันให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีความเชื่อมโยงกับการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียนและพัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานต่อไป

๕) สนับสนุนมาตรการการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันการทุจริตโดยผ่านมาตรการต่าง ๆ เช่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ผ่านงบบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเมินแบบจำลองการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตกับหน่วยงาน ภายในประเทศ โดยกำหนดแหล่งประเมินจากองค์กรและบุคคลที่น่าเชื่อถือและให้หน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ ทำหน้าที่ประเมิน ตลอดจนเร่งรัดการพัฒนาประเทศไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ โดยบริหารจัดการ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่ต้นสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ เป็นต้น นอกจากนี้ ควรสร้างการรับรู้เชิงรุกในส่วนของภาคประชาสังคม ทั้งในระดับพหุภาคี ภูมิภาคและทวิภาคี การสร้างการรับรู้เชิงรุกให้ถึงภาคประชาสังคมและสร้างปรากฏการณ์ทางสื่อในเชิงบวก และการสร้างการรับรู้เชื่อมโยงถึงหน่วยงานที่จัดส่งข้อมูลให้กับแหล่งการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริตโดยการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ทั้งในระบบสื่อสังคมออนไลน์และรูปแบบเอกสารต่าง ๆ การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์นโยบาย ผลงานของรัฐบาล

สร้างการรับรู้เชิงรุก โดยเฉพาะหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นศูนย์กลางในการจัดส่งข้อมูลประเทศไทยให้กับแหล่งการประเมินต่าง ๆ ของการประเมินคะแนนดัชนี การรับรู้การทุจริต และสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
- ๒) คดีทุจริตและประพฤติมิชอบลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) สัดส่วนหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๘๕ คะแนน (ร้อยละ ๑๐๐ ของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA มีคะแนน ๘๕ คะแนนขึ้นไป)
- ๒) คดีทุจริตในภาพรวมลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายหลักเพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มี "เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน" หรือ "Hi-Value and Sustainable Thailand" ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ

(๒) องค์ประกอบสำคัญที่ต้องดำเนินการ ๔ ด้าน ได้แก่

- (๒.๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๒.๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค
- (๒.๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน
- (๒.๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

(๓) หมายเหตุการพัฒนา

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลผลิตขั้นมูลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลผลิตขั้นมูลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาด ย่อม ต่อผลผลิตขั้นมูลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔.๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของ วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากร อย่างมี ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น
สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมา
ใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติ ราชการ
มีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและ มลพิษอย่าง
ยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการลดความสูญเสียและ
ความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

(๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัย ที่สำคัญ
อันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน
(Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

(๑.๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง)
ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

(๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
ที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหล
หลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของ ประชาชน
หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหา น้ำมันรั่วไหล
ในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการ เกี่ยวกับ
การบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ท้าถึง และเป็นธรรม

(๒) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อม แห่งชาติ
และ การบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

(๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการ
มีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลาง ความเจริญ
ทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศ
ในทุก ระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้าง
สังคมคุณภาพ

(๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับ
การระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

(๒.๓) **ตัวชี้วัด** การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความ พร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

(๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคามและวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการ บริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล

นโยบายหลักที่เกี่ยวข้องกับ อก. ๕ เรื่อง ดังนี้

๑. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

จะเน้นส่งเสริมการลงทุน SMEs ลดการบั่นทอนศักยภาพการเติบโตของธุรกิจและคนไทย ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้ทันต่อยุคดิจิทัล และสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เพิ่มบทบาทเอกชน และทางเลือกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมด้านการค้าระหว่างประเทศ เชื่อมไทยสู่เศรษฐกิจโลก สร้างพันธมิตรการค้า ขณะที่ด้านการเกษตร เปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมไปสู่เกษตรแม่นยำ เกษตรมั่นคง เกษตรยั่งยืนควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืน และด้านการท่องเที่ยวจะสร้างไทยเป็นจุดหมายการเดินทางสำคัญในภูมิภาคยกระดับภาคท่องเที่ยวจากการเน้นปริมาณไปสู่การสร้างมูลค่าสูง

๒. นโยบายด้านการต่างประเทศและความมั่นคง

จะเน้นไปที่การส่งเสริมความมั่นคงชายแดนให้ปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ และแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์และแรงงานผิดกฎหมายร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค มุ่งสานต่อความพยายามในการแก้ไขสถานการณ์ไทย-กัมพูชา ด้วยสันติวิธีและกลไกทวิภาคีที่มีอยู่ รวมทั้งเร่งศึกษาแนวทางการยกเลิกบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลกัมพูชาว่าด้วยพื้นที่ที่ไทยและกัมพูชาอ้างสิทธิในไหล่ทวีปทับซ้อนกัน (MOU ๒๕๔๔) ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และจะทบทวนนโยบาย Free Visa

๓. นโยบายด้านสังคม

มุ่งเน้นเรียนฟรีมีจริง เรียนฟรีมีงานทำ และเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และพัฒนาระบบประกันสุขภาพของคนไทยให้สามารถรักษาทุกที่ได้ทันที โดยปรับปรุงกฎหมายประกันสังคมที่สามารถรองรับกับรูปแบบการจ้างในเศรษฐกิจสมัยใหม่และการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ยกระดับบริการสุขภาพของคนไทย โดยมุ่งเน้นการแพทย์มุ่งเป้าการใช้เทคโนโลยี AI ทาง การแพทย์

๔. นโยบายด้านภัยพิบัติและสิ่งแวดล้อม

โดยการบริหารจัดการน้ำ และป้องกันภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ โดยเร่งรัดการพัฒนาข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และใช้ AI ในการวิเคราะห์ พยากรณ์ ข้อมูลการบริหารจัดการน้ำและการพยากรณ์อากาศทั้งระบบให้มีความแม่นยำระดับตำบล พัฒนาระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติที่ครอบคลุมประชาชนทุกครัวเรือนเพื่อสร้างหลักประกันและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ผลักดันให้ไทยบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาดหรือพลังงานทางเลือก และเพิ่มพื้นที่ดูดซับก๊าซเรือนกระจกในประเทศ

๕. นโยบายด้านการบริหารภาครัฐ การปฏิรูปกฎหมาย

โดยจะผลักดันร่างกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกและการให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชน ซึ่งเป็นระบบหลัก (Super license) ให้แล้วเสร็จและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑๘๐ วัน และเร่งเสนอร่างชุดกฎหมาย (omnibus law) เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศที่เกิดจากกฎหมายที่ล้าสมัยซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันต่อสภาผู้แทนราษฎรให้มีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปีแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ และแก้ปัญหาคอร์รัปชันเชิงโครงสร้างอย่างจริงจัง

รัฐบาลยังมีกลไกการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งดำเนินการต่อยอดการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าควบคู่กับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะปรับรูปแบบการบริหารภาครัฐเป็น “ระบบบูรณาการแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Cluster)” เพื่อสร้างความเข้าใจในภารกิจและทำงานบนเป้าหมายและตัวชี้วัดเดียวกัน โดยยึดความกินดีอยู่ดีของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก และรัฐบาลจะทำหน้าที่รวมพลังภาคเอกชน และประชาชน เพื่อปลูกพลังในสังคมไทยให้เข้มแข็ง สร้างบทบาทเชิงรุกของไทยในเวทีโลกอย่างมีเกียรติภูมิ ปกป้องอธิปไตยและส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติ พร้อมทั้งปรับบทบาทภาครัฐเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และเร่งรัดต่อยอดการพัฒนาระบบดิจิทัลของภาครัฐ พร้อมสนับสนุนให้ข้าราชการ Work From Anywhere อีกด้วย

๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบาย รวอ. “ONE MIND อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” การบริหารและปฏิบัตินโยบายด้วยหลักการทุกส่วนราชการของกระทรวงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการเพื่อเป้าหมายร่วมกัน

หลักการบริหารงานโดยอาศัย ๔ เสาหลัก

๑. การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement) โดยเฉพาะปัญหา ความต้องการของประชาชน และผู้ประกอบการ ประชาชน/ผู้ประกอบการ สามารถส่งเรื่องร้องเรียน/ความต้องการเพิ่มเติม กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการรวมทุกช่องทางเกี่ยวกับการร้องเรียนให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อความง่าย สะดวก และรวดเร็วในการบริการประชาชน

๒. การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

- วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่
- ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยสู่ห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของโลก
- สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตร
- ยกระดับทักษะ เพื่อยกระดับผลิตภาพ
- จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากล
- สร้างอาชีพและสร้าง Skill Bridge ให้กับคนไทย
- อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง (High Value Agro-Industry)
- อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ (Smart Food Industry)
- อุตสาหกรรมสมุนไพรและสุขภาพ (Herbal and health Industry)
- อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry)
- อุตสาหกรรม Digital, AI และ Semiconductor

๓. การปรับกระบวนการและกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Reform) เป้าหมาย เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน ความสะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัติ นโยบาย ยกย่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความทันสมัย ยกย่องมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

- ราชการทันใจ พัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน สะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัติ นโยบาย

- OECD ยกย่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความทันสมัย ยกย่องมาตรฐาน อุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

- กลไกการทำงาน จัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวงที่มีการประชุม เป็นประจำทุกสัปดาห์ และรายงานความก้าวหน้าให้รัฐมนตรีและที่ประชุมผู้บริหารของกระทรวงทุกเดือน

- ปรับกฎหมายให้สอดคล้องสิ่งแวดล้อมโลก

- กฎหมาย ระเบียบ กฎหมาย “มลพิษและกากอุตสาหกรรม” อย่างเข้มข้น

- ออกข้อกำหนด Digital Monitoring

๔. ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรี (Minister's Passions)

- การใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Climate Change)

- อุตสาหกรรมสีเขียว และพลังงานสะอาด (Green Industry and Clean Energy)

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของนิคมอุตสาหกรรมสู่ต้นแบบ Green Industry

- การให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร (Demographic Change)

- อุตสาหกรรมเพื่อสร้างงานแก่คนสูงวัย และคนพิการ (Silver Industry and Industry for Elderly and Disabled Persons)

ความจำเป็นของการเชื่อมโยงกับโลก (Global Connectivity)

- การสืบสานและต่อยอดจากฐานเดิม (Continuity and Development)

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรม

- ตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (National Industry Transformation Committee) ระหว่างหน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และกระทรวงการคลัง

- ผลักดันกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (Industry Transformation Fund)

๒.๒.๖ นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ดร.ณัฐพล รังสิตพล) ในปี ๒๕๖๙ มุ่งเน้นแนวคิด “MIND AS ONE” โดยใช้ “หัว” (ความสามารถ) และ “ใจ” (ความเข้าใจ) ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยเป็นทีมเดียวกัน บูรณาการการตรวจกำกับมลพิษมาตรฐานเดียวกัน เสริมสร้างความสำเร็จ ๔ มิติ ทั้งธุรกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และ ชุมชน เพื่ออุตสาหกรรมยั่งยืน

สาระสำคัญของนโยบาย MIND AS ONE ปี ๒๕๖๙

MIND AS ONE (ทีมเดียวกัน) ผนึกกำลังทุกหน่วยงานในสังกัด (กรมโรงงานอุตสาหกรรม ,กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ฯลฯ) ไม่แยกภารกิจ แต่ทำงานบูรณาการร่วมกัน ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน

๓ กฎหมายเข้ม (กฎหมายโรงงาน) ปรับปรุงกฎหมายการตรวจโรงงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย เพื่อป้องกันและจัดการมลพิษอย่างเข้มข้น

๔ มิติความสำเร็จ (สร้างสมดุล)

๑. ความสำเร็จทางธุรกิจ : ปรับธุรกิจให้ตรงกับความต้องการของโลกอนาคต (S-curve) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. ดูแลสังคม : โรงงานต้องไม่สร้างผลกระทบต่อพื้นที่รอบข้าง

๓. ดูแลสิ่งแวดล้อม : มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

๔. กระจายรายได้ : สร้างประโยชน์ให้ชุมชน สร้างงาน สร้างอาชีพ และต่อยอดอาชีพดีพร้อมให้กับคนในพื้นที่

อุตสาหกรรมวิถีใหม่ : เน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มาพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๓. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๕. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ โดยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
๗. แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๘. มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๙. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๑๐. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดตาก พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๓. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๕. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓

ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs)

๓.๑ เป้าหมาย (Goals)

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

๓.๒ เป้าหมายย่อย (Targets)

๓.๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสถานะแวดล้อมของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๓.๒.๒ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน และปรับปรุงอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๓ การขับเคลื่อนภารกิจเพื่อสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการสนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรมด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายในลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ โดยการส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องมือแพทย์ รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ดังกล่าว

ส่วนที่ ๔

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงตรงกับศักยภาพ ของพื้นที่ สภาพแวดล้อม ในการประกอบการ ทั้งนี้รวมถึงสมรรถนะของผู้ประกอบการ ทั้งที่เป็นโรงงาน ขนาดใหญ่ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมถึงวิสาหกิจชุมชน เมื่อมีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ชัดเจนแล้ว ก็จะสามารถนำไปปฏิบัติให้ เหมาะสมกับระยะเวลาตามแผนปฏิบัติการในแต่ละปี และสามารถนำไปปรับใช้กับ แผนยุทธศาสตร์/แผนงาน อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนปฏิรูปราชการจังหวัด แผนยุทธศาสตร์/แผนปฏิบัติงาน ของหน่วยงาน/องค์กรอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม และเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดสรร ทรัพยากร นอกเหนือจาก งบประมาณแล้วยังรวมถึงการจัดสรรบุคลากรเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบ ระยะเวลาที่กำหนด

๔.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๔.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ได้แก่ พิจิตร โลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และตาก โดยมีความเป็นมาของ กลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑) ความเป็นมาของกลุ่มจังหวัด

การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดเป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารงานแบบบูรณา การให้มี ความเหมาะสมมากขึ้นในรูปของการรวมกลุ่มจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีระบบและ ร่วมกันแก้ไข ปัญหาระหว่างจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นชอบการ ปรับปรุงกลุ่มจังหวัดเป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้กำหนดให้จังหวัดพิจิตร โลก เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด ในการ ประสานงานเพื่อเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล โดยทำหน้าที่ เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ โดยทั่วไปประมาณ ๒ ใน ๓ ของพื้นที่ กลุ่มจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบลูกฟูก (rolling plains) ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณตอนกลางของจังหวัด พิจิตร โลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย และตาก ซึ่งเกิดจากการกระทำของแม่น้ำสายสำคัญๆ คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำยม แม่น้ำปิง และลำน้ำสาขา นอกจากนี้การกระทำของแม่น้ำยังทำให้เกิดเป็นที่ราบขั้นบันได (terraces) และที่ราบน้ำท่วมถึง (flood plain) อีกด้วย

๓) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ และอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดตาก มีเนื้อที่ประมาณ ๕๔,๓๒๕.๖๐๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓,๙๓๕,๗๓๗ ไร่ ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและประเทศใกล้เคียง ดังนี้

แสดงอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและประเทศใกล้เคียง

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ตร.กม.)	อาณาเขต			
		เหนือ	ใต้	ตะวันออก	ตะวันตก
พิษณุโลก	๑๐,๘๑๕.๘๕	จังหวัดอุตรดิตถ์	จังหวัดพิจิตร	จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดเลย และ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	จังหวัดสุโขทัย
เพชรบูรณ์	๑๒,๖๖๘.๔๑	จังหวัดเลย	จังหวัดลพบุรี	จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดชัยภูมิ	จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดพิจิตร
อุตรดิตถ์	๗,๘๓๘.๕๙	จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน	จังหวัดพิษณุโลก	จังหวัดพิษณุโลก และสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	จังหวัดสุโขทัย
สุโขทัย	๖,๕๙๖.๐๙	จังหวัดแพร่ และ จังหวัดอุตรดิตถ์	จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิษณุโลก	จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัด พิษณุโลก	จังหวัดตาก และจังหวัดลำปาง
ตาก	๑๖,๔๐๖.๖๕	จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และ จังหวัดลำปาง	จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัด กาญจนบุรี	จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัด อุทัยธานี	ประเทศ สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมาร์

แผนที่แสดงอาณาเขตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๔) การเมืองการปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ สุโขทัย และตาก) มี ๔๗ อำเภอ ๔๒๔ ตำบล ๔,๔๒๐ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม ๔๗๐ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๕ แห่ง เทศบาลเมือง ๙ แห่ง เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๐๖ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔๘ แห่ง

๕) การใช้ที่ดินในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ข้อมูลสถิติในด้านการใช้ที่ดินของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า เนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีจำนวน ๓๓,๙๕๓,๕๐๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๙ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งประเทศ (๓๒๐,๖๙๖,๘๘๘ ไร่) โดยเนื้อที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ สามารถจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินได้ ดังนี้

๑. เนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ จำนวน ๑๖,๗๔๐,๗๑๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๒ ของเนื้อที่ทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด

๒. เนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๑๐,๗๖๔,๐๗๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๐ ของเนื้อที่ทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด

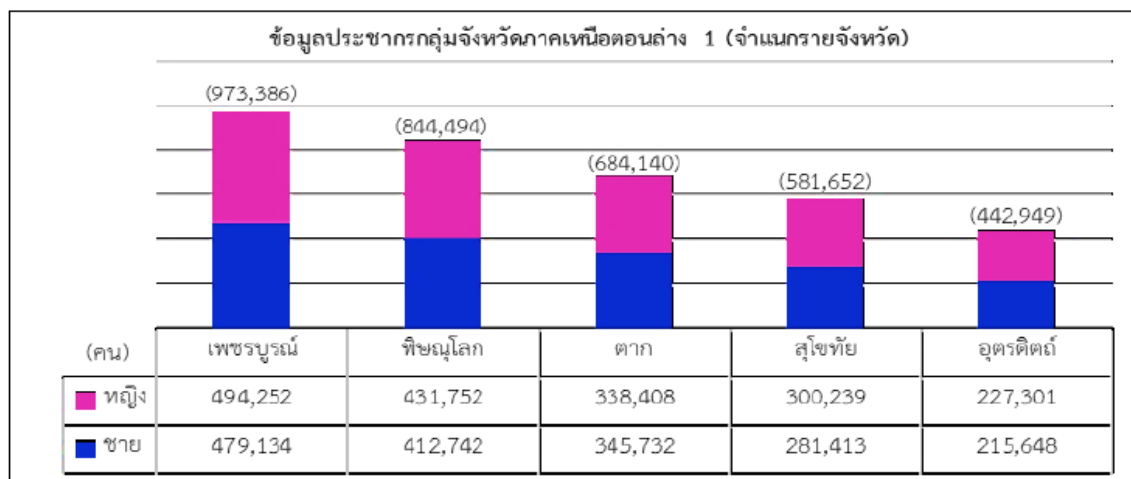
๓. เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร หมายถึง เนื้อที่ส่วนที่เหลือจากการหักเนื้อที่ป่าไม้ และเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ออกจากเนื้อที่ทั้งหมด เช่น เนื้อที่ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาล ซึ่งรวมถึงที่อยู่อาศัย สิ่งปลูกสร้าง ที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม โรงเรียน โรงพยาบาล วัด ถนน ทางหลวง ทางรถไฟ สนามบิน แม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง อ่างเก็บน้ำ สถานที่ราชการ ที่อื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร เป็นต้น จำนวน ๖,๔๔๘,๗๑๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๙ ของเนื้อที่ทั้งหมดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ตารางการใช้ที่ดินของประเทศไทย เป็นรายภาค และรายจังหวัด ปี 2564

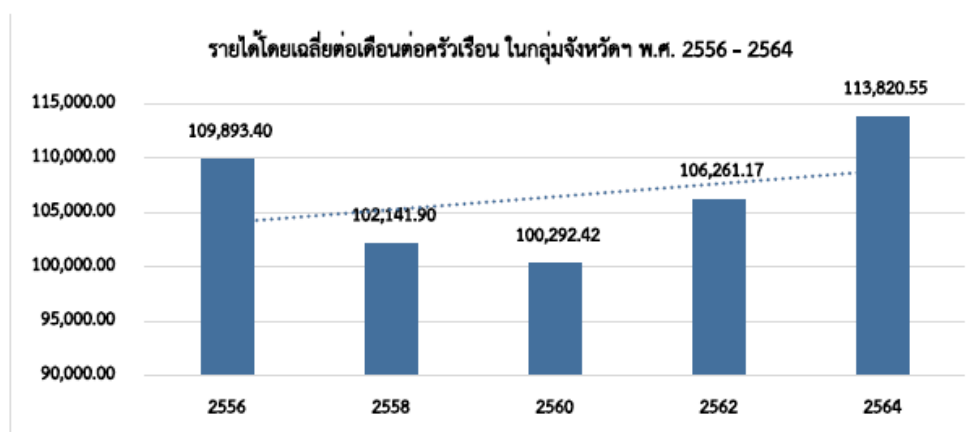
ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ / ทั้งหมด (ไร่) Total land (rai)	เนื้อที่ / ป่าไม้(ไร่) Forest land (rai)	เนื้อที่ / ใช้ประโยชน์ / ทางการเกษตร (ไร่) Agricultural land use (rai)	เนื้อที่ / ใช้ประโยชน์ / นอกการเกษตร (ไร่) Non-agricultural land use (rai) Region/ Province
ตาก	10,254,156	7,764,583	1,323,525	1,166,048
สุโขทัย	4,122,557	1,232,788	1,979,144	910,625
อุตรดิตถ์	4,899,120	2,755,605	1,273,082	870,433
พิษณุโลก	6,759,909	2,471,899	2,849,806	1,438,204
เพชรบูรณ์	7,917,760	2,515,842	3,338,513	2,063,405
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1	33,953,502	16,746,717	10,764,070	6,448,715
รวมทั้งประเทศ	320,696,888	102,212,434	149,745,431	68,739,023

๖) สังคมและประชากร

(๑) ประชากรศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีประชากรรวม จำนวน ๓,๕๒๖,๖๒๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕.๓๔ ของประชากรทั้งประเทศ โดยจำแนกตามเพศ ประกอบด้วย เพศชาย จำนวน ๑,๗๓๔,๖๖๙ คน เพศหญิง จำนวน ๑,๗๙๑,๙๕๒ คน จำนวนประชากรสูงสุดคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๙๗๓,๓๘๖ คน รองลงมา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๘๔๔,๔๙๔ คน จังหวัดตาก จำนวน ๖๘๔,๑๔๐ คน จังหวัดสุโขทัย จำนวน ๕๘๑,๖๕๒ คน และจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน ๔๔๒,๙๔๙ คน ตามลำดับ

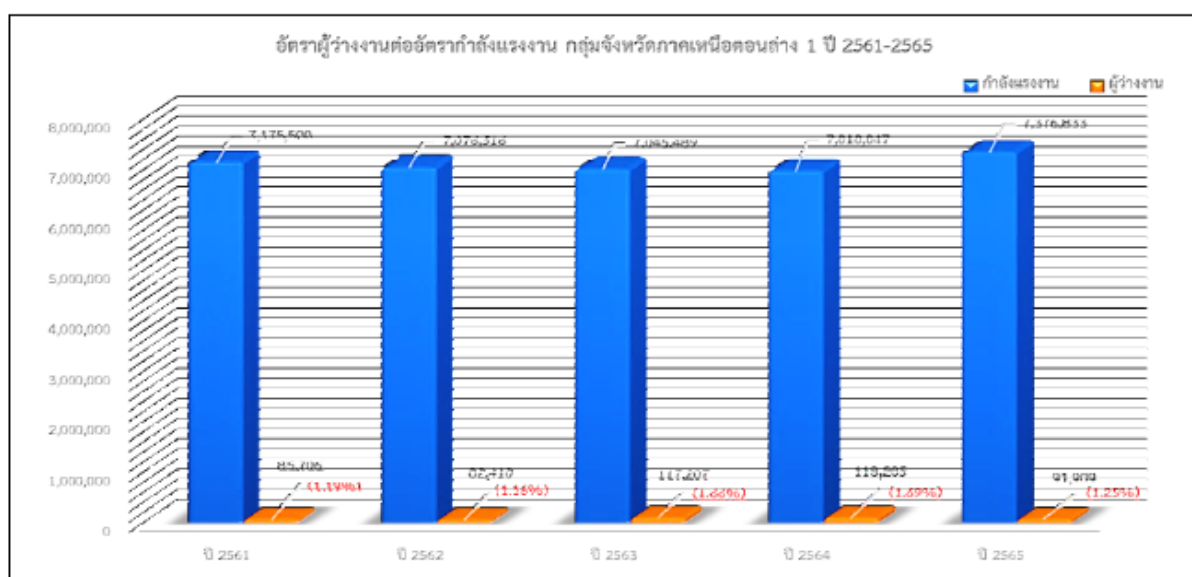

(๒) เศรษฐกิจระดับครัวเรือน เศรษฐกิจระดับครัวเรือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นในปี ๒๕๖๒ ที่ปรับตัวดีขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๕.๙๕ และในปี ๒๕๖๔ ปรับตัวดีขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ถึงร้อยละ ๗.๑๑

ด้านหนี้สินครัวเรือนแยกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ในปี ๒๕๖๔ มีอัตราที่เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๑.๙๙ โดยแยกประเภทหนี้สินที่มากที่สุด คือ เพื่อใช้ทำการเกษตร ร้อยละ ๓๘.๑๕ รองลงมา เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน ร้อยละ ๒๙.๑๒ เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน ร้อยละ ๒๑.๗๘ เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร ร้อยละ ๗.๘๗ ใช้จ่ายอื่น ๆ ร้อยละ ๑.๖๓ และเพื่อใช้ในการศึกษา ร้อยละ ๑.๔๕

(๓) แรงงาน อัตราการว่างงานในปี ๒๕๖๕ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีอัตราลดลงเฉลี่ย ร้อยละ ๒๖.๑๑ จากปี ๒๕๖๔ โดยในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดฯ มีอัตรากำลังแรงงาน อยู่ที่ ๗,๓๗๖,๘๓๓ คน จังหวัดที่มีอัตรากำลังมากสูงสุด คือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๒,๐๐๔,๙๔๗ คน รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๑,๙๗๒,๙๑๒ คน จังหวัดสุโขทัย จำนวน ๑,๔๓๓,๐๗๑ คน จังหวัดตาก จำนวน ๑,๑๓๐,๐๔๓ คน และจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน ๘๓๕,๘๖๐ คน ตามลำดับ และในส่วนอัตราผู้ว่างงานของกลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวน ๙๑,๙๐๙ คน จังหวัดที่มี อัตราว่างงานสูงสุด คือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๓๒,๒๙๓ คน รองลงมาคือ จังหวัดสุโขทัย จำนวน ๒๘,๓๔๖ คน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๑๖,๒๐๘ คน จังหวัดตาก จำนวน ๘,๓๒๐ คน และจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน ๖,๗๔๒ คน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบอัตราผู้ว่างงานต่ออัตรากำลังแรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี ๒๕๖๕ ร้อยละผู้ว่างงานต่ออัตรากำลังแรงงานในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๒๕

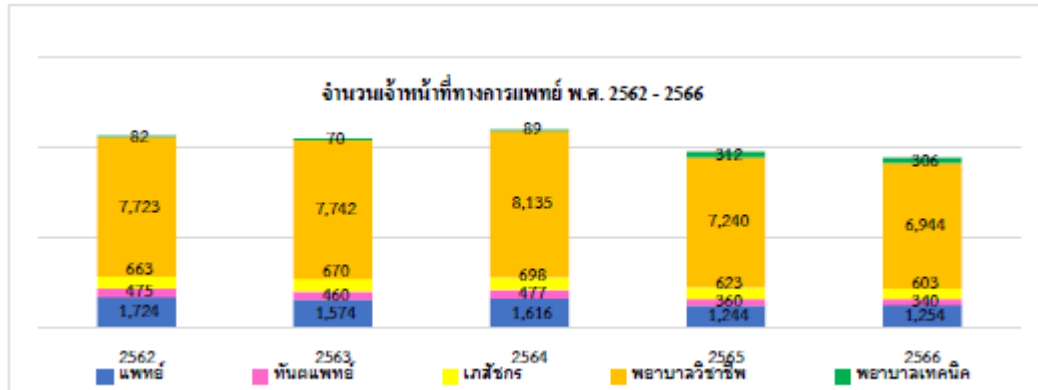

อัตราผู้ว่างงานต่ออัตรากำลังแรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕

ปี	กำลังแรงงาน						ผู้ว่างงาน						ร้อยละผู้ว่างงานต่ออัตรากำลังแรงงานในกลุ่มจังหวัด
	อุตรดิตถ์	ตาก	สุโขทัย	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	กลุ่มจังหวัด	อุตรดิตถ์	ตาก	สุโขทัย	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	กลุ่มจังหวัด	
2561	889,791	1,017,692	1,359,064	1,974,100	1,934,853	7,175,500	13,581	3,929	27,111	27,123	13,962	85,706	1.19
2562	862,194	988,543	1,370,257	1,937,098	1,918,424	7,076,516	7,434	7,054	21,127	30,146	16,649	82,410	1.16
2563	855,997	990,240	1,338,561	1,935,187	1,925,504	7,045,489	12,758	8,819	29,257	43,342	23,031	117,207	1.66
2564	861,371	975,121	1,374,228	1,911,172	1,888,155	7,010,047	12,675	12,336	35,028	36,108	22,058	118,205	1.69
2565	835,860	1,130,043	1,433,071	2,004,947	1,972,912	7,376,833	6,742	8,320	28,346	32,293	16,208	91,909	1.25

ที่มา: ศูนย์บริหารตลาดแรงงานภาคเหนือ

๓) สาธารณสุข ด้านการแพทย์ในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ รวม ๙,๔๔๗ คน จำแนกเป็น แพทย์ ๑,๒๕๔ คน ทันตแพทย์ ๓๔๐ คน เภสัชกร ๖๐๓ คน พยาบาลวิชาชีพ ๖,๙๔๔ คน และพยาบาล เทคนิค ๓๐๖ คน โดยมีจำนวนสถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน จำนวน ๖๕ แห่ง และ ๗,๒๖๖ เตียง

๔) ด้านการศึกษา ด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีโรงเรียน ๒,๑๓๒ แห่ง และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ๓๔ แห่ง จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีสถานศึกษาหลายระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ประกอบด้วย ๑) มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเป็นสถานศึกษารัฐบาลและเป็นแห่งแรกของการศึกษาในภาคเหนือตอนล่าง โดยเป็นแหล่งผลิตนักศึกษาหลักสูตรทางการแพทย์และสาธารณสุข ๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓ แห่งคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ สามารถผลิตนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขชุมชน ๓) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนพรัตน์ราช และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนพรัตน์ราช สามารถผลิตนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ๔) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร พิษณุโลก สามารถผลิตนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์ หลักสูตรแพทย์แผนไทย หลักสูตรพัฒนาสาธารณสุขมูลฐานหลักสูตรเภสัชสาธารณสุข เพื่อเพิ่มอัตรากำลังคนให้เพียงพอและครอบคลุมสถานบริการ

๕) ด้านสังคมวัฒนธรรมและประเพณี

ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดตาก เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีสังคม วัฒนธรรมและประเพณีที่มีความหลากหลาย และโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนี้

จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง และเป็นเมืองที่มีความสำคัญทาง ประวัติศาสตร์ เพราะเจริญรุ่งเรืองมายาวนานตั้งแต่ก่อนสมัยสุโขทัย อีกทั้งยังเคยเป็นเมืองหลวงแทนกรุงศรี อยู่ยมาถึง ๒๕ ปี ด้วย ในอดีตพิษณุโลกได้รับการเรียกขานว่าเมืองสองแคว เพราะเป็นเมืองที่มีแม่น้ำสองสายไหล ผ่านคือแม่น้ำน่านและแม่น้ำแควน้อย ปัจจุบันพิษณุโลกเป็นเมืองที่มีความเจริญในหลายด้านและเป็นที่ตั้งของ สถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม และท่าอากาศยาน อีกทั้งยังเป็น เมืองที่มีรถไฟตัดผ่านและขบวนรถไฟสายเหนือแทบทุกขบวนล้วนวิ่งผ่านพิษณุโลกทั้งสิ้น จึงทำให้พิษณุโลก กลายเป็นจังหวัดศูนย์กลางทั้งในด้านการบิน การขนส่งทางบก รวมทั้งการค้าที่สำคัญของเขตภาคเหนือตอนล่าง นอกจากนี้พิษณุโลกยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญที่นับวันจะยิ่งเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มี แหล่งท่องเที่ยวสำคัญและมีชื่อเสียงหลายแห่ง ในหลากหลายรูปแบบทั้งในด้านของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และแหล่งท่องเที่ยว

ทางธรรมชาติที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กับจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญอีกหลาย จังหวัด คือ สุโขทัย เลย และเพชรบูรณ์ ทั้งยังเป็นจังหวัดที่มีการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านการท่องเที่ยวครบครัน ทั้งที่พัก อาหาร ไปจนถึงกิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัด พิษณุโลกมาประทับใจและกลับมาเยือนอีกในครั้งต่อไป พิษณุโลกเป็นจังหวัดที่ผู้คนยังคงรักษามรดกวัฒนธรรมนิยมและประเพณีดั้งเดิมไว้ได้อย่างเข้มแข็ง ตลอดทั้งปีจึงมีการจัดงานเทศกาลเฉลิมฉลองและงานประเพณีที่สำคัญ เช่น งานสมโภชพระพุทธชินราช งานวัดน้ำตาล สด งานประเพณีปักธงชัย ประเพณีสงกรานต์พระพุทธชินราช ประเพณีการเล่นคอน ประเพณีแข่งเรือยาว เป็นต้น

จังหวัดเพชรบูรณ์ เมืองมะขามหวาน คือ สมญานามของเพชรบูรณ์จังหวัดที่อยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างเป็นดินแดนแห่งขุนเขาผืนป่าเขียวขจีทัศนียภาพสวยงามอากาศสดชื่นเย็นสบายตลอดปี โดยเฉพาะบริเวณ เขาค้อ ที่ได้รับฉายาว่าเป็น “สวิตเซอร์แลนด์เมืองไทย” เพชรบูรณ์เดิมมีชื่อว่า “เพชรบูรณ์” หรือ “พิชปุระ” อันหมายถึง เมือง แห่งพิชพันธุธัญญาหารสันนิษฐานว่ามีการสร้างมาตั้งแต่ยุคสุโขทัย และยุคที่สอง คือ สมัยสมเด็จพระนารายณ์ มหาราช ซึ่งเมืองนี้ทำหน้าที่เป็นเสมือนกำแพงชั้นนอกเพื่อป้องกันข้าศึกเข้ามารุกราน ต่อมาในสมัยอยุธยา เมือง เพชรบูรณ์กลายเป็นเมืองสำคัญในการเคลื่อนทัพผ่าน จนกระทั่งถึงสมัยรัชกาลที่ ๖ เพชรบูรณ์ก็ถูกยกฐานะขึ้น เป็นจังหวัด ในยุคสมัยหนึ่งเพชรบูรณ์กลายเป็นสมรภูมิสู้รบระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์กับรัฐบาลไทยโดยเฉพาะใน บริเวณเขาค้อและภูหินร่องกล้ากลายเป็นพื้นที่สู้รบยาวนานกว่า ๑๓ ปี ปัจจุบันเขาค้อและภูหินร่องกล้าได้รับ การพัฒนาจนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพชรบูรณ์เป็นจังหวัดที่เต็มไปด้วยสี่สนหลากหลายทั้งในด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ประเพณีและ แหล่งธรรมชาติอีกทั้งผู้คนในท้องถิ่นยังคงรักษามรดกวัฒนธรรมนิยมและประเพณีดั้งเดิมไว้ได้อย่างเข้มแข็ง ตลอดทั้ง ปีมีการจัดงานเทศกาลเฉลิมฉลองในงานประเพณีที่สำคัญ เช่น งานกาชาดมะขามหวานนครบาลเพชรบูรณ์ งาน บวงสรวงเจ้าพ่อศรีเทพ ประเพณีอุ้มรักพระดำน้า งานโอบหมอกกอดหนาวดูดาวที่เขาค้อ ไหว้พ่อขุนผาเมือง พิธี บวงสรวงดวงพระวิญญาณสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พิธีผูกขวัญหรือสู่ขวัญ และ พิธีเฮ็ดเวียก เป็นต้น

จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่างเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่สมัยก่อนยุค ประวัติศาสตร์ โดยสันนิษฐานว่ามีผู้คนอยู่อาศัยตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้มาตั้งแต่ก่อน พ.ศ. ๑๐๐๐ เนื่องจากมีการ ค้นพบกลองมโหระทึกทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ที่ตำบลท่าเสา อำเภอเมือง ซึ่งเป็นโลหะชนิดที่มีใช้กันอยู่ในยุคสัมฤทธิ์ หรือยุคโลหะตอนต้นอันเป็นยุคก่อนประวัติศาสตร์นั่นเอง อุตรดิตถ์ได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งพระแท่นศิลาอาสน์ ตำนานอันลึกซึ้งของเมืองลับแล ดินแดนแห่งลางสาธหวานหอม และเป็นบ้านเกิดของพระยาพิชัยดาบหักขุนศึก คูบารมีของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชก่อนรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ตัวเมืองอุตรดิตถ์ในปัจจุบันนี้ เป็นเพียงตำบลชื่อบางโพธิ์ท่าอิฐที่ขึ้นอยู่กับเมืองพิชัย แต่เนื่องจากใน สมัยนั้นเมื่อพ่อค้าจะนำสินค้าจากเมืองหลวงพระบาง น่าน หรือเมืองทางเหนืออื่นๆ ไปขายทางใต้ เช่น พิษณุโลก นครสวรรค์ อยุธยา กรุงเทพฯ หรือนำสินค้าจากทางใต้ขึ้นเหนือก็ต้องแวะพักกันตามท่าน้ำจืดเรือของบางโพธิ์ท่าอิฐ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้าและวัฒนธรรมตลอดจนการโยกย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยของกลุ่มชน ต่างๆ ตามแนวลำน้ำขึ้น บางโพธิ์ท่าอิฐซึ่งอยู่ริมฝั่งขวาของแม่น้ำน่านมีความเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อมาถึงใน สมัยของรัชกาลที่ ๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ยกฐานะตำบลบางโพธิ์ท่าอิฐขึ้นเป็นเมืองอุตรดิตถ์ซึ่งมี ความหมายว่า “ท่าน้ำแห่งทิศเหนือ” แต่ยังคงขึ้นกับเมืองพิชัยอยู่ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๖ เมืองอุตรดิตถ์มีความเจริญมากขึ้นกว่าเมืองพิชัยจึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัดและเมืองพิชัยลงไปเป็นอำเภอหนึ่งขึ้นกับจังหวัด อุตรดิตถ์จนถึงทุกวันนี้ อุตรดิตถ์เป็นจังหวัดที่ผู้คนในท้องถิ่นยังคงรักษา

ขนบธรรมเนียมและประเพณีดั้งเดิมอันงดงามไว้ได้ อย่างเข้มแข็งตลอดทั้งปีจึงมีการจัดงานเทศกาลเฉลิมฉลองในงานประเพณีที่สำคัญ เช่น งานพระยาพิชัยดาบหัก และงานกาชาดประจำจังหวัด งานฉลององค์พระผางทรงเครื่อง (จำลอง) งานนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์ งาน นมัสการพระบรมธาตุทุ่งยั้ง ประเพณีการแข่งขันกีฬาว่าวไทย นมัสการหลวงพ่อดำ ประเพณีตักบาตรข้าวหลาม งานพญาปาดและเทศกาลหอมกระเทียม เลี้ยงปูตากองแล้งกองฝน ไหว้ศาลปู่เจ้าเมือง แห่น้ำเข้าวัด ประเพณี คล้องช้างคล้องม้า ประเพณีขอฟ้าขอฝน ทอดผ้าสี่ไตร นมัสการพระบาทสี่พัน อัฐฐมีบูชา งานไหว้พระธาตุและ แห่บั้งไฟ ประเพณีผีตลก งานสลากภัตตรงานทานก้วยสลาก บายศรีสู่ขวัญกลางสาด งานฉลองพระธาตุศรีสองเมือง ประเพณีไหลแพไฟ เป็นต้น

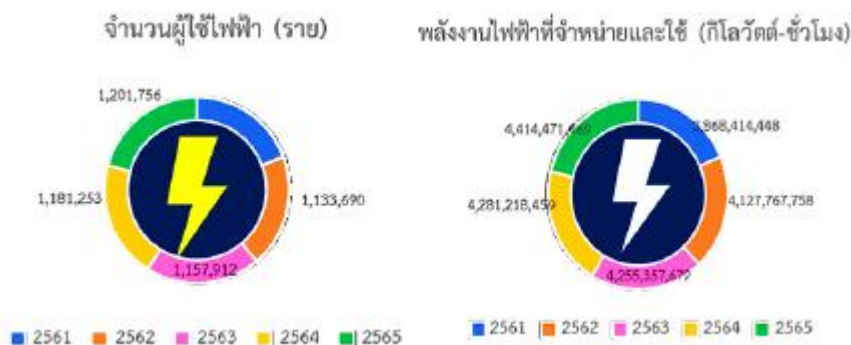
จังหวัดสุโขทัย สุโขทัยอาณาจักรเก่าแก่ร่วม ๗๐๐ ปีเป็นราชธานีแห่งแรกของชาติไทย โดยมีพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ขึ้นครองราชย์เป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์พระร่วง สืบสายกษัตริย์ปกครองประชากรหลายพระองค์ อาณาจักร สุโขทัยเจริญรุ่งเรืองที่สุดในยุคสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ผู้ทรงพระปรีชาสามารถทั้งทางด้านการศึกษา สงครามการเมืองการปกครอง ศาสนา จนขยายอาณาเขตออกไปไกลถึงดินแดนโพ้นทะเลอย่างเมือง นครศรีธรรมราช ที่สำคัญทรงเป็นผู้ประดิษฐ์อักษรไทย เป็นรากฐานที่พัฒนาจนเป็นภาษาประจำชาติในปัจจุบัน ไม่ใช่แค่ภาษาไทย แต่ในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยและที่ศรีสัชนาลัย ยังคงมีร่องรอยแห่งอารยธรรมทางสังคม งานศิลปะ และสถาปัตยกรรม ทรงคุณค่าหลงเหลืออยู่อย่างครบถ้วน จนได้รับการยกย่อง ให้เป็นมรดกโลก โดยองค์การยูเนสโก สร้างความสุขความภาคภูมิใจกับชาวไทยไม่น้อยดังความหมาย “รุ่งอรุณ แห่งความสุข” ที่มาจากชื่อเมืองสุโขทัยนั่นเอง สุโขทัยเป็นจังหวัดที่เต็มไปด้วยสี่ส้นหลากหลายทั้งในด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีและ แหล่งธรรมชาติอีกทั้งผู้คนในท้องถิ่นยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมอันงดงามไว้ได้อย่างเข้มแข็ง ตลอดทั้งปีมีการจัดงานเทศกาลเฉลิมฉลองในงานประเพณีที่สำคัญ เช่น งานประเพณีลอยกระทงเผาเทียนเล่นไฟ ประเพณีตักบาตรเทโว ประเพณีบวชช้างหาดเสี้ยว งานวันพ่อขุนรามคำแหงประเพณีสงกรานต์โยกทาน สงกรานต์ ศรีสัชนาลัย สลากภัตทุ่งเสลี่ยมพิธีเรียกขวัญ พิธีบวงสรวงไหว้ครูช่าง (พระพิฆเนศวร) เป็นต้น

จังหวัดตาก ตากเป็นจังหวัดทางภาคเหนือตอนล่างเดิมชื่อว่า “เมืองระแหง” เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญมาตั้งแต่ สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นจึงได้มีการย้ายตัวเมืองจากฝั่งขวาของแม่น้ำปิงมายังฝั่งซ้าย ณ บริเวณ ตำบลบ้านระแหงในปัจจุบัน โดยประวัติความเป็นมาอันยาวนานทำให้ตากเต็มไปด้วยเรื่องราวและสถานที่ที่ น่าสนใจ เช่น ในด้านของสถาปัตยกรรมมีเจดีย์และวัดศิลปะแบบมอญ ซึ่งจากหลักฐานงานศิลปะเหล่านี้ทำให้ได้รู้ ว่าตากเป็นเมืองที่มีชาวมอญอาศัยอยู่ตั้งแต่อดีต นอกจากนี้ยังมีวัดวาอารามศิลปะแบบไทยสมัยสุโขทัยและ ออยุธยา รวมถึงตึกรามบ้านช่องรูปทรงคลาสสิกสไตล์ยุโรปสมัยรัชกาลที่ ๕ ในด้านของแหล่งธรรมชาติ ตากยังคง อุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ โดยเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีพื้นที่อยู่ในเขตผืนป่าตะวันตกซึ่งเป็นผืนป่าที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์ และเป็นแหล่งรวมความหลากหลายทางธรรมชาติที่สำคัญระดับโลก ครอบคลุมพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ ป่าและอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง จัดเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ นอกจากนี้ตากยังเป็นจังหวัดที่มี ผลผลิตทางการเกษตรมากมายทั้งดอกไม้ ผลไม้ และพืชเมืองหนาวหลากหลายชนิด ตากเป็นจังหวัดที่เต็มไปด้วยสี่ส้นหลากหลายทั้งในด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีและแหล่ง ธรรมชาติอีกทั้งผู้คนในท้องถิ่นยังคงรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีดั้งเดิมอันงดงามไว้ได้อย่างเข้มแข็งตลอด ทั้งปีมีการจัดงานเทศกาลเฉลิมฉลองในงานประเพณีที่สำคัญ เช่น งานประเพณีลอยกระทงสายไหลประทีป ๑,๐๐๐ ดวง ประเพณีกรวยสลาก ประเพณีกินก้วยสลาก ประเพณีขึ้นธาตุเดือนเก้า และประเพณีกินวอ เป็นต้น

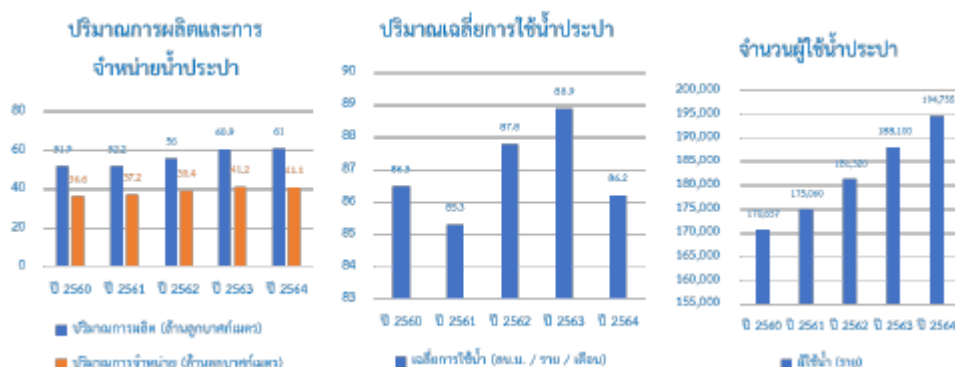
๑๐) สารานุกรมโปศ

(๑) การใช้ไฟฟ้า สถิติการใช้ไฟฟ้า ปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีจำนวนการไฟฟ้า ๕๕ แห่ง โดยมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าประมาณ ๑,๒๐๑,๗๕๖ ราย แบ่งเป็น บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อเดือน) จำนวน ๕๕๒,๖๗๗ ราย บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน) จำนวน ๔๗๘,๖๒๕ ราย กิจการขนาดเล็ก ๑๐๕,๐๔๗ ราย กิจการขนาดกลาง ๓,๔๙๒ ราย กิจการขนาดใหญ่ ๑๖๙ ราย กิจการเฉพาะอย่าง ๔๑๙ ราย องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ๔๓ ราย สูบน้ำเพื่อการเกษตร ๗๐๔ ราย เป็นการใช้ไฟฟ้าชั่วคราว ๒๐,๕๗๙ ราย ไฟฟ้าสำรอง ๑ ราย

ในด้านการจำหน่ายและใช้พลังงานไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ อยู่ที่ ๔,๔๑๔,๔๗๑,๔๖๙ กิโลวัตต์-ชั่วโมง แบ่งเป็น บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน) จำนวน ๔๗๘,๖๒๐,๔๑๕ กิโลวัตต์-ชั่วโมง บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน) จำนวน ๑,๔๕๒,๖๕๘,๒๘๑ กิโลวัตต์-ชั่วโมง กิจการขนาดเล็ก ๗๗๘,๒๗๖,๘๙๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมง กิจการขนาดกลาง ๗๖๓,๘๖๗,๔๓๒ กิโลวัตต์-ชั่วโมง กิจการขนาดใหญ่ ๗๖๗,๙๒๕,๓๒๑ กิโลวัตต์-ชั่วโมง กิจการเฉพาะอย่าง ๕๘,๓๒๙,๗๙๗ กิโลวัตต์-ชั่วโมง องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ๑,๑๒๙,๗๘๖ กิโลวัตต์-ชั่วโมง สูบน้ำเพื่อการเกษตร ๗๗,๘๙๔,๕๒๖ กิโลวัตต์-ชั่วโมง เป็นการใช้ไฟฟ้าชั่วคราว ๓๑,๖๓๔,๔๓๕ กิโลวัตต์-ชั่วโมง ไฟฟ้าสำรอง ๓,๕๓๓,๐๐๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมง

(๒) การใช้น้ำประปา ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีปริมาณของผู้ใช้น้ำประปา ๑๙๔,๗๕๕ ราย เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๓.๕๔ หรือประมาณ ๖,๖๕๕ ราย โดยมีการผลิตน้ำประปา ๖๑.๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๐๙ หรือประมาณ ๐.๑ ล้านลูกบาศก์เมตร และมีปริมาณ การจำหน่ายน้ำประปา ๔๑.๑ ล้านลูกบาศก์เมตร ลดลงจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๒๕ หรือประมาณ ๐.๑ ล้านลูกบาศก์เมตร เฉลี่ยการใช้น้ำประปาอยู่ที่ ๘๖.๒ ลบ.ม./ราย/เดือน

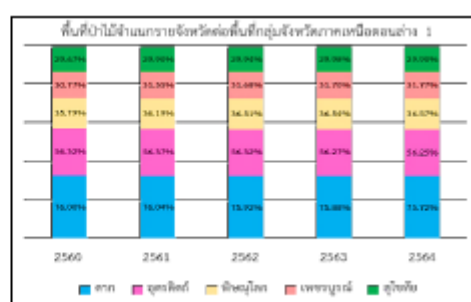
สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค ปีงบประมาณ 2560 - 2564						
จังหวัด	รายละเอียด	2560	2561	2562	2563	2564
กลุ่ม	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	170,657.0	175,060.0	181,320.0	188,100.0	194,755.0
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	51.9	52.3	56.0	60.9	61.0
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	36.6	37.3	39.4	41.2	41.1
	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	86.5	85.3	87.8	88.9	86.2
อุดรธานี	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	3,479	3,569	3,699	4,516	4,656
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	0.8	0.8	0.8	1.1	1.1
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	0.6	0.6	0.7	0.8	0.9
	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	14.4	14.0	15.3	15.6	15.5
ตาก	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	44,541	46,026	47,574	49,410	51,866
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	16.0	16.7	17.6	19.4	18.6
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	11.2	11.6	12.3	12.9	12.7
	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	21.0	21.1	21.5	21.8	20.4
สุโขทัย	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	44,074	44,644	45,524	46,775	47,785
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	11.3	11.0	11.4	12.2	12.7
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	7.8	7.9	8.4	8.7	8.7
	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	14.7	14.7	15.3	15.5	15.2
พิษณุโลก	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	31,345	32,239	34,443	35,731	37,018
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	9.9	9.6	10.5	11.3	11.3
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	7.1	7.1	7.5	8.1	8.2
	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	18.9	18.3	18.2	18.8	18.5
เพชรบูรณ์	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	47,218	48,582	50,080	51,668	53,430
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	13.9	14.2	15.7	16.9	17.3
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	9.9	10.1	10.5	10.7	10.7
	เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	17.5	17.2	17.5	17.3	16.6

๑๑) ด้านคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์

มีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ โครงข่ายถนน โครงข่ายรถไฟ การคมนาคมขนส่งทางอากาศ และการคมนาคมทางน้ำ เป็นต้น โลจิสติกส์ โครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการค้าชายแดน จังหวัดพิษณุโลก เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญที่ถูกกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการบริการ โลจิสติกส์และโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตามแนวเส้นทางสาย R๒ ซึ่งเมียนมาร์-ไทย-สปป.-ลาว-เวียดนาม และเส้นทางสาย R๓E เชื่อมโยง ไทย-สปป.-ลาว-จีนตอนใต้ และเส้นทางสาย R๓W เชื่อมโยง ไทย-เมียนมาร์-จีน ตอนใต้ ซึ่งทั้ง ๒ เส้นทาง จะมีจุดตัดที่สี่แยกอินโดจีน บริเวณจุดตัดของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (ช่วงพิษณุโลก-อุดรธานี) กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ และถนนเลี่ยงเมืองพิษณุโลกด้านใต้ เชื่อมโยงการขนส่งสินค้าในภูมิภาคอาเซียน โดยผ่านทางด่านการค้าชายแดนสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ ด่านแม่สอด ด่านมุกดาหาร ด่านเชียงของ และด่านเชียงแสน สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีชายแดน ๓ จังหวัด (จังหวัดตาก อุดรธานี และพิษณุโลก) ระยะทางรวม ๖๘๙ กิโลเมตร ติดต่อประเทศเมียนมาร์และ สปป.ลาว ซึ่งเศรษฐกิจกำลังเติบโต จึงมีศักยภาพในการทำธุรกิจค้าขายชายแดนโดยเฉพาะอย่างยิ่งด่านแม่สอด (จังหวัดตาก) และด่านภูเรือ (จังหวัดอุดรธานี)

๑๒) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) **พื้นที่ป่าไม้** กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด อยู่ที่ร้อยละ ๔๙.๓๐ หรือประมาณ ๑๖,๗๔๐,๗๑๗.๗๐ ไร่ โดยในปี ๒๕๖๐ พื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ร้อยละ ๔๘.๘๘ หรือประมาณ ๑๖,๖๓๑,๕๑๒.๘๘ ไร่ ในปี ๒๕๖๑ พื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ร้อยละ ๔๙.๒๙ หรือประมาณ ๑๖,๗๓๖,๒๐๗.๘๘ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๐.๖๓ หรือ ประมาณ ๑๐๔,๖๙๕ ไร่ ในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ร้อยละ ๔๙.๓๕ หรือประมาณ ๑๖,๗๕๔,๔๐๘.๑๙ ไร่ เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๐.๐๑ หรือ ประมาณ ๑๘,๒๐๑.๒๑ ไร่ ในปี ๒๕๖๓ พื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ร้อยละ ๔๙.๓๔ หรือประมาณ ๑๖,๗๕๓,๑๓๙.๘๕ ไร่ ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๐.๑ หรือ ประมาณ ๑,๖๖๙.๓๔ ไร่ และในปี ๒๕๖๔ พื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ร้อยละ ๔๙.๓๐ หรือประมาณ ๑๖,๗๔๐,๗๑๗.๗๐ ไร่ ลดลงจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๐๗ หรือ ประมาณ ๑๒,๔๒๒.๑๕ ไร่

	2560		2561		2562		2563		2564	
จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่ป่ากลุ่มจังหวัดฯ	16,631,512.98	48.98	16,736,207.98	49.29	16,754,409.19	49.35	16,753,139.85	49.34	16,740,717.70	49.30
ตาก	7,793,128.63	76.00	7,797,515.53	76.04	7,784,533.71	75.92	7,780,484.56	75.88	7,764,583.19	75.72
จังหวัดอุตรดิตถ์	2,759,388.28	56.32	2,761,505.74	56.37	2,759,385.06	56.32	2,756,818.85	56.27	2,755,605.02	56.25
พิษณุโลก	2,419,703.80	35.79	2,446,304.08	36.19	2,467,894.55	36.51	2,470,144.39	36.54	2,471,899.35	36.57
เพชรบูรณ์	2,436,038.23	30.77	2,498,433.18	31.55	2,508,262.79	31.68	2,509,913.12	31.70	2,515,842.47	31.77
สุโขทัย	1,223,254.04	29.67	1,232,449.45	29.90	1,234,333.08	29.94	1,235,778.93	29.98	1,232,787.67	29.90

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

จากข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่มีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด คือ จังหวัดตาก ๗,๗๖๔,๕๘๓.๑๙ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ ๒,๗๕๕,๖๐๕.๐๒ ไร่ จังหวัดพิษณุโลก ๒,๔๗๑,๘๙๙.๓๕ ไร่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ๒,๕๑๕,๘๔๒.๔๗ ไร่ และจังหวัดสุโขทัย ๑,๒๓๒,๗๘๗.๖๗ ไร่ ตามลำดับ

(๒) แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีลุ่มน้ำที่สำคัญจำนวน ๔ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง ยม น่าน ป่าสัก

แหล่งน้ำผิวดินที่สร้างขึ้น แหล่งน้ำชลประทาน ขนาดใหญ่ที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้แก่

- เขื่อนภูมิพล ตั้งอยู่ที่ อำเภอสามเงา จังหวัดตาก สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับกักเก็บน้ำใช้อุปโภคบริโภค และผลิตกระแสไฟฟ้า อ่างเก็บน้ำสามารถรองรับน้ำได้สูงสุด ๑๓,๔๖๒ ล้านลูกบาศก์เมตร สร้างปิดกั้นลำน้ำปิง ที่บริเวณเขาแก้ว อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ผลิตไฟฟ้าได้ ๗๔๓,๘๐๐ กิโลวัตต์

- เขื่อนสิริกิติ์ ตั้งอยู่ที่อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นเขื่อนเอนกประสงค์เพื่อการเกษตรกรรม การผลิตพลังงานไฟฟ้า และเพื่อบรรเทาอุทกภัยในที่ราบภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลาง สามารถเก็บกักน้ำได้ประมาณ ๑๐,๕๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ผลิตไฟฟ้าได้ ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือปีละ ๖๗๐ ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง

- เขื่อนนเรศวร ตั้งอยู่บนแม่น้ำน่าน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะเป็นเขื่อนทดน้ำ (Diversion Dam) โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง ๑๖ เมตร ระดับสันเขื่อน ๕๒.๕๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ความยาว ๑๕๖ เมตร พร้อมอาคารระบายน้ำมีประตูควบคุม จำนวน ๕ บาน สร้างปิดกั้นแม่น้ำน่าน ที่บ้านหาดใหญ่ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก สร้างเพื่อทดและส่งน้ำให้แก่พื้นที่บริเวณฝั่งขวาของแม่น้ำน่านในเขต ๓ จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร และส่วนบนของจังหวัดนครสวรรค์

- เขื่อนแม่ปิงตอนล่าง เป็นเขื่อนขนาดเล็กชนิดดินถมแกนดินเหนียวปิดทับสร้างปิดกั้นลำน้ำปิง ห่างจากเขื่อนภูมิพลลงมาทางท้ายน้ำ ๕ กิโลเมตร ความยาวเขื่อน ๒๐๐ เมตร สูง ๑๒ เมตร จากท้องน้ำความกว้างสันเขื่อน ๑๐ เมตร อ่างเก็บน้ำมีความจุ ๔.๙๒ ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นเขื่อนขนาดเล็กอยู่ห่างจากเขื่อนภูมิพลลงมาทางท้ายน้ำ ๕ กิโลเมตร

- เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน ตั้งอยู่ที่ตำบลคันไช้ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก เป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีลักษณะเป็นอ่างเก็บน้ำอเนกประสงค์ขนาดใหญ่สามารถเก็บกักน้ำได้ ๗๖๙ ล้าน ลบ.ม. โดยมีพื้นที่ผิวน้ำที่ระดับเก็บกักประมาณ ๓๘,๓๖๘ ไร่ และเป็นเขื่อนทิ้งหินดาตคอนกรีต สูง ๗๕ เมตร ยาว ๖๘๑ เมตร สร้างปิดกั้นแม่น้ำแควน้อย

แหล่งน้ำใต้ดิน แหล่งน้ำบาดาลที่ให้น้ำมาก ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลที่เป็นหินร่วน ในภาคเหนือตอนล่าง ครอบคลุมพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มของแม่น้ำยมและแม่น้ำน่าน จากจังหวัดอุตรดิตถ์ ถึงตอนเหนือของจังหวัดนครสวรรค์ สำหรับหินแข็งในภาคเหนือนั้นครอบคลุมท้องที่ภาคเหนือเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทางด้านตะวันออกของจังหวัดน่าน และจังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นหินทราย และหินดินดาน ซึ่งหินเหล่านี้ไม่กักเก็บน้ำจึงให้น้ำน้อย คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด แต่มักมีปริมาณสารละลายเกลืออยู่สูง

(๓) ขยะมูลฝอย

ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ ปริมาณขยะของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เกิดขึ้นเฉลี่ย ๓,๑๖๑.๑๖ ตัน/วัน สามารถกำจัดอย่างถูกต้องเฉลี่ย ๗๕๙.๘๒ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๔ โดยปริมาณ แต่ละปีเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกัน ด้วยปัจจัยหลายด้าน เช่น อัตราประชากรที่เพิ่มขึ้น การเติบโตของเมือง ซึ่งยังเป็นปัญหาหลักเรื่องการสะสมของขยะตกค้างที่ไม่ถูกกำจัดอย่างถูกวิธีการ

จังหวัด	ขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)					ขยะมูลฝอยชุมชนที่กำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)				
	2562	2563	2564	2565	2566	2562	2563	2564	2565	2566
อุตรดิตถ์	437.6	319.8	332.0	423	416	67.4	76.0	68.0	86	75
ตาก	625.9	708.0	711.0	773	653	335.2	166.0	140.0	130	172
สุโขทัย	573.9	373.1	421.0	560	553	108.2	178.0	74.0	123	128
พิษณุโลก	883.4	812.4	815.0	846	857	243.3	268.0	244.0	260	251
เพชรบูรณ์	950.6	742.1	637.0	587	795	111.0	120.0	113.0	124	138
กลุ่มจังหวัดฯ	3,471.40	2,955.40	2,916.00	3,189.00	3,274.00	865.10	808.00	639.00	723.00	764.00

ที่มา : ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๓) การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

- จังหวัดพิษณุโลกมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่มีชื่อเสียงมากมายหลากหลายรูปแบบทั้งในด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการพระราชวังจันทร์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน

- จังหวัดเพชรบูรณ์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายรูปแบบทั้งวัดวาอาราม โบราณสถาน สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง ได้แก่ วัดมหาธาตุ วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว อนุสาวรีย์พ่อขุนผาเมือง พระตำหนักเขาค้อ ทุ่งทานตะวันที่บ้านสามพัน ทุ่งปอเทือง ถ้ำใหญ่ น้ำหนาว (ภูน้ำริน) เขาค้อ ภูหินร่องกล้า อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อุทยานแห่งชาติเขาค้อ อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ และอุทยานธรณีเพชรบูรณ์ ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเข็กน้อย ภูทับเบิก ไร่ก้านกล้วย

- จังหวัดอุตรดิตถ์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายรูปแบบทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัดวาอาราม โบราณสถาน สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ด้านชายแดนไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน น้ำตก ยอดดอย ถ้ำ แหล่งกักเก็บน้ำตามธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางชายแดน พิพิธภัณฑสถาน โบราณ เมืองโบราณ แหล่งโบราณคดีและสถาปัตยกรรมสำคัญ เป็นต้น

- จังหวัดสุโขทัยมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายรูปแบบทั้งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย ถ้ำเจ้าราม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สวรรคตวันยาศูนย์ศึกษาและอนุรักษ์เตาสังคโลก สนามบินสุโขทัยอุทยานแห่งชาติรามคำแหง อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย ชุมชนเครื่องสังคโลก พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เป็นต้น

- จังหวัดตากมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม วัดวาอารามและด้านการค้าชายแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ได้แก่ น้ำตกทีลอซู เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง อุทยานแห่งชาติขุนพะวอ อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติไม่ไกลเป็นหินเนินพิศวง ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน อุทยานประวัติศาสตร์เมืองตากเก่า เขื่อนภูมิพล ตลาดริมเมย อำเภอแม่สอดและสะพานมิตรภาพไทย-พม่า เป็นต้น

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีแนวทางในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการสร้างคุณค่า (Value Creation) การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด โดยการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดให้เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติ ส่งเสริมพัฒนาด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งการพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว สร้างความปลอดภัยและมาตรฐานของการท่องเที่ยวด้านที่พัก อาหาร และการเดินทาง รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ การศึกษาวิจัยเพื่อสร้างคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๘,๘๘๘,๙๐๔ คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๓ รายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๒๖,๑๗๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๔ มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือ จังหวัดพิษณุโลก รองลงมาคือ เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย และอุดรธานี ตามลำดับ

๔.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑) การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจ

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP per Capita) ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๐๔,๘๔๔ บาท สาขาเศรษฐกิจหลัก ภาคบริการมีมูลค่า ๑๘๙,๖๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔๑ ภาคการเกษตร มีมูลค่า ๑๐๑,๑๙๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐๓ และภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๕๗,๗๕๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๖

๒) การเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจสำคัญกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรด และถั่วเหลือง สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ เช่น ข้าวโพดหวาน หอมแดง กระเทียม มะเขือเทศ ข้าวโพดอ่อน หน่อไม้ฝรั่ง มันฝรั่ง นอกจากนี้ยังมีสินค้าเกษตรที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดดังนี้ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ มะขามหวาน ผลผลิตในปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๕๒,๒๑๖ ตัน มูลค่า ๓,๘๘๙ ล้านบาท จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ มะม่วงน้ำดอกไม้ ผลผลิตปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๒๐๐,๕๑๔,๘๔๐ บาท จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ทุเรียน ปี๖๒/๖๓ มูลค่า ๑,๘๒๓.๕๐ ล้านบาท

พืชเศรษฐกิจสำคัญ เนื้อที่เก็บผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

พืชสำคัญ	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
	2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ข้าวนาปี	4,244,112	4,308,315	4,756,447	4,748,142	4,725,918	544	530	534	542	543
ข้าวนาปรัง	1,789,898	1,532,128	870,829	1,191,261	1,253,546	627	615	611	588	591
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	2,002,797	1,756,562	2,008,971	1,868,518	1,899,178	718	708	686	697	701
มันสำปะหลังโรงงาน	588,530	614,088	617,172	808,530	862,100	3,344	3,360	3,353	3,193	3,320
ปาล์มน้ำมัน	33,212	37,649	37,900	41,397	43,306	1,121	1,064	1,006	1,031	1,034
อ้อยโรงงาน	994,472	1,210,045	1,082,495	930,238	942,159	11,884	10,970	10,620	6,296	8,456
ถั่วลิสง	32,933	32,163	35,564	36,848	37,008	609	535	459	489	510
ทุเรียน	38,482	43,337	46,980	52,634	58,073	660	595	531	567	735
กาแฟ	4,221	5,055	5,853	6,047	6,565	57	69	78	82	90
ยางพารา	341,357	382,489	476,510	478,961	482,338	153	150	159	172	173

- **ข้าวนาปี** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวข้าวนาปี จำนวน ๔,๗๒๕,๙๑๘ ไร่ สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ จำนวน ๒,๕๖๖,๑๗๔ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำนวน ๕๔๓ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตข้าวนาปี (ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดพิษณุโลก รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดตาก ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณ ผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่พบว่า จังหวัดอุดรธานีมีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดที่มีผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่ำน้อยที่สุด คือ จังหวัดตาก

ปีงบประมาณ	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ข้าวนาปรัง	ภาคเหนือ	4,807,364	4,453,790	2,671,472	3,014,025	3,281,930	653	648	628	621	628
	กลุ่มจังหวัด	1,789,898	1,532,128	870,829	1,191,261	1,253,546	627	615	611	588	591
	จังหวัดตาก	12,542	15,927	8,069	14,394	13,204	573	561	551	549	546
	จังหวัดสุโขทัย	583,952	439,516	337,995	350,737	460,376	632	604	595	559	567
	จังหวัดอุตรดิตถ์	313,547	290,578	155,111	269,868	288,394	668	653	653	640	647
	จังหวัดพิษณุโลก	841,015	763,706	348,737	524,171	454,696	665	652	641	594	612
	จังหวัดเพชรบูรณ์	38,842	22,401	20,917	32,091	36,876	599	605	613	597	581

- **ข้าวนาปรัง** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี ๒๕๖๕ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มี เนื้อที่เก็บเกี่ยวข้าวนาปรัง จำนวน ๑,๒๕๓,๕๔๖ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๗๔๐,๘๔๖ ตัน ได้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำนวน ๕๙๑ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตข้าวนาปรัง (ตัน) มากที่สุดคือ จังหวัดพิษณุโลก รองลงมาคือ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดตาก ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่ พบว่า จังหวัดอุตรดิตถ์มีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดตากมีผลผลิตต่อไร่ต่ำที่สุด

ปีงบประมาณ	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ข้าวนาปรัง	ภาคเหนือ	4,807,364	4,453,790	2,671,472	3,014,025	3,281,930	653	648	628	621	628
	กลุ่มจังหวัด	1,789,898	1,532,128	870,829	1,191,261	1,253,546	627	615	611	588	591
	จังหวัดตาก	12,542	15,927	8,069	14,394	13,204	573	561	551	549	546
	จังหวัดสุโขทัย	583,952	439,516	337,995	350,737	460,376	632	604	595	559	567
	จังหวัดอุตรดิตถ์	313,547	290,578	155,111	269,868	288,394	668	653	653	640	647
	จังหวัดพิษณุโลก	841,015	763,706	348,737	524,171	454,696	665	652	641	594	612
	จังหวัดเพชรบูรณ์	38,842	22,401	20,917	32,091	36,876	599	605	613	597	581

- **ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี ๒๕๖๕ พบว่า กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๑,๘๘๙,๑๗๘ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๑,๓๓๓๑๑,๓๒๔ ตันได้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำนวน๗๐๑ กิโลกรัม/ไร่ และจังหวัดที่มีผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ตัน) มากที่สุดคือจังหวัดเพชรบูรณ์ รองลงมาคือ จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดสุโขทัย ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดพิษณุโลกมีผลผลิตต่อไร่ต่ำที่สุด

ปีงบประมาณ	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	ภาคเหนือ	4,656,596	4,072,259	4,833,037	4,594,884	4,605,695	735	722	712	722	726
	กลุ่มจังหวัด	2,002,797	1,756,562	2,008,971	1,868,518	1,899,178	718	708	686	697	701
	จังหวัดตาก	572,795	552,211	598,339	582,733	577,788	690	690	667	710	715
	จังหวัดสุโขทัย	67,365	52,789	86,079	87,740	88,268	685	683	674	693	695
	จังหวัดอุตรดิตถ์	205,983	172,977	180,655	180,149	179,492	700	694	668	684	689
	จังหวัดพิษณุโลก	293,929	242,935	280,126	253,160	250,124	738	728	687	674	678
	จังหวัดเพชรบูรณ์	862,725	735,650	863,772	764,736	803,506	775	745	732	726	728

- **มันสำปะหลังโรงงาน** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตมันสำปะหลังโรงงานจำนวน ๘๖๒,๑๐๐ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๒,๘๖๒,๑๗๒ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๓,๓๒๐ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตมันสำปะหลังโรงงาน (ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ รองลงมาคือ จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก

จังหวัดสุโขทัยและจังหวัดอุดรดิตถ์ ตามลำดับ แต่หากดูที่ปีที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดสุโขทัยมีผลผลิตต่อไร่น้อยที่สุด

พืชสำคัญ	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
มันสำปะหลังโรงงาน	ภาคเหนือ	1,899,441	1,991,978	2,026,122	2,594,287	2,591,571	3,412	3,409	3,391	3,148	3,284
	กลุ่มจังหวัด	588,530	614,088	617,172	808,530	862,100	3,344	3,360	3,353	3,193	3,320
	จังหวัดตาก	129,578	133,879	135,484	201,950	209,748	3,485	3,454	3,428	3,214	3,370
	จังหวัดสุโขทัย	80,948	83,233	83,127	100,013	99,480	3,313	3,256	3,249	3,000	3,081
	จังหวัดอุดรดิตถ์	26,469	27,947	28,777	39,370	43,590	3,238	3,316	3,304	3,267	3,396
	จังหวัดพิษณุโลก	157,361	160,202	159,586	185,771	195,107	3,220	3,305	3,329	3,218	3,289
	จังหวัดเพชรบูรณ์	194,174	208,827	210,198	281,426	314,175	3,465	3,471	3,453	3,268	3,464

- **ปาล์มน้ำมัน** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน จำนวน ๔๓,๓๐๖ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๔๔,๗๗๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๑,๐๓๔ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตปาล์มน้ำมัน (ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดพิษณุโลก รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ และจังหวัดตาก ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่พบว่า จังหวัดพิษณุโลกมีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดสุโขทัยมีผลผลิตต่อไร่น้อยที่สุด

พืชสำคัญ	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ปาล์มน้ำมัน	ภาคเหนือ	75,979	79,450	81,168	83,529	87,685	1,285	1,185	1,143	1,224	1,260
	กลุ่มจังหวัด	33,212	37,649	37,900	41,397	43,306	1,121	1,064	1,006	1,031	1,034
	จังหวัดตาก	1,639	1,599	1,686	1,680	1,706	944	820	722	680	726
	จังหวัดสุโขทัย	6,853	8,230	7,872	7,511	5,901	721	638	571	620	556
	จังหวัดอุดรดิตถ์	4,011	4,036	3,010	3,045	3,049	861	804	619	579	782
	จังหวัดพิษณุโลก	12,565	15,110	15,081	15,258	17,285	1,764	1,716	1,837	1,968	1,842
	จังหวัดเพชรบูรณ์	8,144	8,674	10,251	13,903	15,365	1,315	1,342	1,282	1,309	1,266

- **อ้อยโรงงาน** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวอ้อยโรงงาน จำนวน ๙๔๒.๑๕๙ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๗,๙๖๖,๘๙๗ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๘,๔๕๖ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตอ้อยโรงงาน(ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ รองลงมาคือ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุดรดิตถ์ และจังหวัดตากตามลำดับ เช่นเดียวกับปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่

พืชสำคัญ	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
อ้อยโรงงาน	ภาคเหนือ	2,935,064	3,310,797	3,103,480	2,668,901	2,602,456	11,873	10,792	10,410	6,527	8,471
	กลุ่มจังหวัด	994,472	1,210,045	1,082,495	930,238	942,159	11,884	10,970	10,620	6,296	8,456
	จังหวัดตาก	13,642	15,186	13,869	8,096	8,553	11,790	10,780	10,250	5,534	7,830
	จังหวัดสุโขทัย	302,743	344,094	331,209	261,035	269,572	11,900	11,050	10,650	6,739	8,650
	จังหวัดอุดรดิตถ์	116,160	127,172	127,283	92,411	98,750	11,840	11,180	10,850	5,671	8,010
	จังหวัดพิษณุโลก	134,262	149,595	147,584	120,109	118,778	12,000	11,100	10,950	6,511	8,360
	จังหวัดเพชรบูรณ์	427,665	573,998	462,550	448,587	446,506	11,890	10,740	10,400	7,027	9,430

- **ยางพารา** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวยางพารา จำนวน ๔๘๒,๓๓๘ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๘๓,๔๔๕ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๑๗๓ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตยางพารา (ตัน) มากที่สุดคือ จังหวัดพิษณุโลก รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ และจังหวัดตาก ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่ พบว่า จังหวัดสุโขทัยมีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดเพชรบูรณ์มีผลผลิตต่อไร่น้อยที่สุด

พื้นที่ปลูก	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ยางพารา	ภาคเหนือ	1,077,267	1,202,915	1,321,148	1,322,248	1,338,426	182	179	181	187	188
	กลุ่มจังหวัด	341,357	382,489	476,510	478,961	482,338	153	150	159	172	173
	จังหวัดตาก	10,089	11,245	9,623	9,421	9,387	163	162	167	176	180
	จังหวัดสุโขทัย	24,799	26,895	50,789	51,527	51,897	160	159	168	188	189
	จังหวัดอุดรดิตถ์	13,163	16,230	16,850	17,911	18,862	139	133	139	158	160
	จังหวัดพิษณุโลก	242,635	268,366	323,247	323,576	325,600	165	163	170	179	178
	จังหวัดเพชรบูรณ์	50,671	59,753	76,001	76,526	76,592	140	132	152	161	159

- **กาแฟ** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวกาแฟ จำนวน ๖,๕๖๕ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๕๙๑ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๙๐ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตกาแฟ (ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดตาก รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิษณุโลก ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.) ต่อไร่ พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดอุดรดิตถ์มีผลผลิตต่อไร่最少ที่สุด

พืช	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
กาแฟ	ภาคเหนือ	78,685	94,151	98,699	104,667	105,441	128	99	118	91	92
	กลุ่มจังหวัด	4,221	5,055	5,853	6,047	6,565	57	69	78	82	90
	จังหวัดตาก	3,214	3,245	3,254	3,336	3,629	76	96	94	92	99
	จังหวัดสุโขทัย	ก.ล.	ก.ล.	498	669	681	ก.ล.	ก.ล.	76	85	91
	จังหวัดอุดรดิตถ์	365	1,159	1,272	1,139	1,254	87	98	39	44	57
	จังหวัดพิษณุโลก	321	272	252	282	340	22	16	67	74	74
	จังหวัดเพชรบูรณ์	321	379	577	621	661	41	65	113	113	131

- **ลำไย** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวลำไย จำนวน ๓๗,๐๐๘ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๑๘,๘๗๔ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๕๑๐ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตลำไย (ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดตาก รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ และจังหวัดเพชรบูรณ์ ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย (กก.)ต่อไร่พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดอุดรดิตถ์มีผลผลิตต่อไร่最少ที่สุด

พื้นที่ปลูก	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ลำไย	ภาคเหนือ	1,122,636	1,135,472	1,155,359	1,215,366	1,268,641	769	687	707	786	818
	กลุ่มจังหวัด	32,933	32,163	35,564	36,848	37,008	609	535	459	489	510
	จังหวัดตาก	25,844	26,121	29,811	29,761	29,812	742	676	598	692	666
	จังหวัดสุโขทัย	1,251	1,259	1,254	1,431	1,460	477	300	328	388	452
	จังหวัดอุตรดิตถ์	2,627	2,504	2,441	2,289	2,322	335	198	188	229	241
	จังหวัดพิษณุโลก	2,794	1,797	1,421	2,657	2,667	490	800	500	444	474
	จังหวัดเพชรบูรณ์	417	482	637	710	747	1,002	701	681	690	716

- **ทุเรียน** เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๖๕ จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเนื้อที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวทุเรียน จำนวน ๕๘,๐๗๓ ไร่ ได้ผลผลิต (ตัน) จำนวน ๔๒,๖๘๔ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) จำนวน ๗๓๕ กิโลกรัม/ไร่ จังหวัดที่มีผลผลิตทุเรียน (ตัน) มากที่สุด คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ รองลงมาคือ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิษณุโลก ตามลำดับ แต่หากดูที่ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย(กก.) ต่อไร่พบว่า จังหวัดตากมีผลผลิตต่อไร่มากที่สุด และจังหวัดสุโขทัยมีผลผลิตต่อไร่ น้อยที่สุด

พืชปลูก	ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เก็บผลผลิต (ไร่)					ผลผลิตต่อไร่ (กก.ต่อไร่)				
		2561	2562	2563	2564	2565 f	2561	2562	2563	2564	2565 f
ทุเรียน	ภาคเหนือ	39,148	44,175	48,457	55,117	62,299	900	636	548	626	716
	กลุ่มจังหวัด	38,482	43,337	46,980	52,634	58,073	660	595	531	567	735
	จังหวัดตาก	ก.า.	ก.า.	ก.า.	ก.า.	1,058	ก.า.	ก.า.	ก.า.	ก.า.	1,205
	จังหวัดสุโขทัย	5,368	6,177	7,259	10,433	12,967	705	604	519	446	491
	จังหวัดอุตรดิตถ์	31,847	35,237	37,549	39,549	40,985	960	648	560	691	799
	จังหวัดพิษณุโลก	858	872	916	1,131	1,406	382	490	454	519	596
	จังหวัดเพชรบูรณ์	409	1,051	1,256	1,521	1,657	592	636	591	612	583

๓) **ด้านอุตสาหกรรม** ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่าในกลุ่มจังหวัดฯ มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๒,๐๖๑ โรง โดยจังหวัดเพชรบูรณ์มีโรงงานมากที่สุดจำนวน ๕๔๙ โรง รองลงมา คือ จังหวัดตาก พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ ตามลำดับ โดยมีมูลค่าเงินลงทุน รวมทั้งสิ้น ๑๒๘,๘๓๐.๖๗ ล้านบาท โดยจังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวนเงินลงทุนมากที่สุด คือ ๔๓,๒๔๘.๐๓ ล้านบาท รองลงมา คือ พิษณุโลก ตาก สุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ ตามลำดับ มีแรงงานในระบบทั้งสิ้น ๘๐,๙๓๘ คน โดยจังหวัดตากมีจำนวนแรงงานมากที่สุด คือ ๓๗,๓๗๙ คน รองลงมา คือ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก สุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ ตามลำดับ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕)

ข้อมูล	เพชรบูรณ์	ตาก	พิษณุโลก	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	กลุ่มจังหวัด
จำนวนโรงงาน (โรง)	๕๔๙	๔๘๘	๔๕๐	๓๓๖	๒๓๘	๒,๐๖๑
เงินทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	๔๓,๒๔๘.๐๓	๒๔,๘๓๑.๓๙	๒๗,๑๔๒.๗๓	๑๗,๐๓๕.๒๔	๑๖,๔๗๓.๒๘	๑๒๘,๘๓๐.๖๗
จำนวนแรงงาน (คน)	๑๗,๔๒๒	๓๗,๓๗๙	๑๕,๑๐๘	๕,๒๗๖	๕,๗๔๓	๘๐,๙๓๘

๔) การค้าชายแดน

การค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่มีพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน ๒ แห่ง คือ ทางด้านการค้าชายแดนแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และทางด้านการค้าชายแดนภูกุ่ม อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุตรดิตถ์ ติดต่อกับสปป.ลาว

- **จังหวัดตาก** เป็นจังหวัดชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับเมียนมาที่สำคัญ เนื่องจากมีพื้นที่ชายแดนเป็นระยะทางยาว และมีด้านการค้าชายแดนที่สำคัญคือ ด้านศุลกากรแม่สอด ซึ่งตั้งตั้งอยู่บนเส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) เชื่อมต่อกับเมืองเมียวดีของเมียนมา และยังเป็นจุดเชื่อมระหว่างแนว EWEC และ NSEC (North-South Economic Corridor) ทำให้มีการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมทางบก และทางอากาศ เพื่อรองรับการสนับสนุนการขนส่งทั้งผู้โดยสาร สินค้าและบริการ ประกอบกับมีสะพานมิตรภาพไทย -เมียนมาแห่งที่ ๑ และแห่งที่ ๒ จึงมีศักยภาพสูงในการเป็นประตูการค้าระหว่างไทยกับเมียนมา สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ผ้าผืน และด้าย

ด้านศุลกากรแม่สอด ด้านศุลกากรแม่สอด เป็นด้านศุลกากรทางบกอยู่ ติดเขตแดนไทยกับเมียนมาตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงการคลัง (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๓ ในอดีตเป็นด่านฝักอำเภอแม่สอด มีนายอำเภอแม่สอดทำหน้าที่นายด่านศุลกากรแม่สอดโดยตำแหน่ง จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๔๘ กรมศุลกากรได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรไปปฏิบัติหน้าที่ด้านศุลกากร โดยปฏิบัติหน้าที่ที่ด่านพรมแดนบ้านท่าสายลวด ซึ่งก่อสร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๔๔ ต่อมาในปี พ.ศ ๒๕๐๑-๒๕๐๒ ได้ใช้เป็นที่ทำการด้านศุลกากรแม่สอด เป็นการชั่วคราว

- **จังหวัดอุตรดิตถ์** มีชายแดนติดต่อกับแขวงไชยะบุรี สปป.ลาว ๒ อำเภอ คือ อำเภอบ้านโคกและอำเภอน้ำปาด ระยะทางแนวชายแดน ประมาณ ๑๓๕ กิโลเมตร โดยติดกับ ๔ เมืองของแขวงไชยะบุรี คือ เมืองปากลาย เมืองทุ่งมีไซ เมืองบ่อแต่น และเมืองแก่นท้าว มีช่องผ่านแดน ที่สำคัญ ๔ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวร ด่านภูกุ่ม จำนวน ๑ แห่ง คือ ช่องภูกุ่ม บ้านม่วงเจ็ดต้น หมู่ที่ ๒ ตำบลม่วงเจ็ดต้น อำเภอบ้านโคก (ด่านประเพณี ๓ จุด ช่องห้วยตาด ช่องห้วยพร้าว ช่องบ่อเปี้ย)

จุดผ่านแดนถาวรภูกุ่ม จังหวัดอุตรดิตถ์ มีชายแดนติดต่อกับแขวงไชยะบุรี สปป.ลาว ๒ อำเภอ คือ อำเภอบ้านโคกและอำเภอน้ำปาด ระยะทางแนวชายแดน ประมาณ ๑๔๕ กิโลเมตร แขวงไชยะบุรีมีเมืองชายแดนที่ติดต่อกับจังหวัดอุตรดิตถ์ ๔ เมือง คือ เมืองทุ่งมีไซ เมืองปากลาย เมืองบ่อแต่น เมืองแก่นท้าว ด้านสินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น สินค้าอุปโภคบริโภค อุปกรณ์การเกษตร เมล็ดพันธุ์ข้าวโพด พืช/สารเคมี อาหารสด/แห้ง เสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น ด้านสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เศษเหล็ก ของเก่าเหล็ก บุหรี่ ไวน์ เบียร์สินค้าอุปโภค บริโภค โทรศัพท์มือถือ ถ่านไม้ เครื่องจักรสาร เป็นต้น ความจำเป็นในการยกระดับจุดผ่อนปรนภูกุ่ม เป็นจุดผ่านแดนถาวร เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายชายแดน การค้าผ่านแดน และการท่องเที่ยว ให้แก่ทั้ง ๒ ประเทศมากขึ้นเพราะด่านภูกุ่ม - ด่านผาแก้วสามารถเชื่อมต่อเมืองหลวงพระบาง เมืองมรดกโลกประมาณ ๓๐๙ กิโลเมตร ไปแขวงไชยะบุรี ๑๙๔ กิโลเมตร ไปนครเวียงจันทน์ ๒๓๘ กิโลเมตร และมาจังหวัดอุตรดิตถ์ ๑๕๖ กิโลเมตร ไปเชียงใหม่ ๔๐๕ กิโลเมตร ไปกรุงเทพ ๕๔๗ กิโลเมตรไปชายแดนแม่สอด (ตาก) - เมียวดี (พม่า) ประมาณ ๔๒๒ กิโลเมตร

ด้านภูกุ่ม สามารถเชื่อมโยงการค้า และการท่องเที่ยวได้หลายมิติ เช่น เชื่อมเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอด จังหวัดตาก และเมืองเมียวดี ประเทศพม่า กับ สปป.ลาว ระยะทาง ๔๒๒ กม. เชื่อมโยงอุตรดิตถ์ - นครหลวงเวียงจันทน์ ด้วยระยะทางเพียง ๓๙๔ กม. เชื่อมต่อการขนส่งทางราง โดยมีรถไฟ

จากสถานีรถไฟศิลาอาสน์ ไปเชียงใหม่ กรุงเทพฯ ท่าเรือคลองเตย ท่าเรือแหลมฉบัง และท่าเรือสัตหีบ ได้สะดวกรวดเร็ว

มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านชายแดนไปยังประเทศเมียนมา และสปป.ลาว ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖) อยู่ที่ร้อยละ ๖.๘๔ ในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าการค้ารวมอยู่ที่ ๑๐๘,๒๗๔ ล้านบาท แบ่งเป็น ส่งออก ๙๔,๘๘๕ ล้านบาท และนำเข้า ๑๓,๓๘๙ ล้านบาท

มูลค่าการค้าของด่านศุลกากรแม่สอด จังหวัดตาก (ไทย - เมียนมา) เท่ากับ ๑๐๗,๐๕๙ ล้านบาทมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖) ในปี ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๖.๗๙ สินค้าส่งออกที่สำคัญ อาทิ น้ำมันดีเซล โทรศัพท์มือถือ น้ำมันปาล์ม และสินค้านำเข้าที่สำคัญ อาทิ ัญพืช ผัก และของปรุงแต่งจากผัก กาแฟ ชา เครื่องเทศ

มูลค่าการค้าของจุดผ่านแดนถาวรภูตู จังหวัดอุตรดิตถ์ (ไทย - สปป.ลาว) ในปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๑,๒๑๕ ล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖) ในปี ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๔ สินค้าส่งออกที่สำคัญ อาทิ น้ำมันดีเซล น้ำมันสำเร็จรูปอื่น ๆ และสินค้านำเข้าที่สำคัญ อาทิ เชื้อเพลิงอื่น ๆ ัญพืช ผัก และของปรุงแต่งจากผัก

มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1												
รายการ		2561 (ล้านบาท)	2562 (ล้านบาท)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ จากปี 2561	2563 (ล้านบาท)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ จากปี 2562	2564 (ล้านบาท)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ จากปี 2563	2565 (ล้านบาท)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ จากปี 2564	2566 (ล้านบาท)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ จากปี 2565
รวมกลุ่ม จังหวัด	ส่งออก	72,763	71,583	-1.62	64,693	-9.63	85,869	32.73	107,556	25.26	94,895	-11.77
	นำเข้า	6,600	9,821	48.80	11,251	14.56	22,900	103.54	26,574	16.04	13,379	-49.65
	มูลค่ารวม	79,363	81,404	2.57	75,944	-6.71	108,769	43.22	134,130	23.32	108,274	-19.28
	ดุลการค้า	66,163	61,762	-6.65	53,442	-13.47	62,969	17.83	80,982	28.61	81,516	0.66

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ

๕) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก

จากลักษณะภูมิศาสตร์ที่เป็นพื้นที่ชายแดน และเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพพอสมควรในเรื่องของระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค รวมถึงความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน ดังนั้น ลักษณะของเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ต้องการดำเนินการ คือ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Border Economic Zone) ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษรูปแบบหนึ่งที่มีเขตพื้นที่ติดชายแดน โดยส่วนใหญ่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป หรืออุตสาหกรรมส่งเสริม และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปหรือ อุตสาหกรรมส่งเสริม ภายในเขตดังกล่าวประกอบด้วย ศูนย์บริการด่านศุลกากร แบบ One Stop Service เพื่ออำนวยความสะดวกให้การส่งออกและนำเข้าสินค้า ขาชายแดนคลังสินค้า และอาคารพาณิชย์ และส่งเสริมสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีเช่นเดียวกับ นิคมอุตสาหกรรมทั่วไป (General Industrial Estate) การยกเว้นภาษีนำเข้า การยกเว้นภาษีเงินได้ การตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และศูนย์กระจายสินค้าด้าน Logistics เป็นต้น

๖) ปริมาณฝุ่นละออง

ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีปัญหาปริมาณฝุ่นละออง PM ๒.๕ เกินมาตรฐาน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรใน ๒๔ ชั่วโมง เฉลี่ย ๑๕.๘ วัน โดยมีค่าปริมาณฝุ่นละออง PM ๒.๕ เฉลี่ยอยู่ที่ ๕๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ซึ่งเป็นค่าเกินมาตรฐานมีผลกระทบต่อสุขภาพ จังหวัดที่มีค่าปริมาณฝุ่นละออง PM ๒.๕ สะสมเฉลี่ยสูงสุด คือ จังหวัดพิษณุโลก ๕๔.๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร รองลงมาคือจังหวัดอุดรดิตถ์ ๕๑ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จังหวัดสุโขทัย ๔๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จังหวัดตาก ๔๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และจังหวัดเพชรบูรณ์ ๓๙ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตามลำดับ สาเหตุปัจจัยหลักเกิดจากการเผาตอซังข้าวโพดและนาข้าว โดยเฉพาะในช่วงเดือน ม.ค. - เม.ย. ที่เกษตรกรเริ่มเตรียมที่ดินและเก็บเกี่ยวผลผลิต รวมถึงปัจจัยอื่นๆ เช่น ไฟป่าจากธรรมชาติและมีมือนุชย์ การเผาจากประเทศเพื่อนบ้านการผลิตไฟฟ้าและการทำอุตสาหกรรม ฝุ่นควันจากการจราจร เป็นต้น

จังหวัด	จำนวนวันที่ PM2.5 เกินมาตรฐาน				ปริมาณฝุ่น ละออง PM2.5	วันที่มีค่า PM2.5 สูงสุด
	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
ตาก	46	83	63	21	6 - 82	8 เม.ย.65
พิษณุโลก		15	48	18	7 - 102	11 เม.ย.65
เพชรบูรณ์		10	26	7	6 - 72	11 เม.ย.65
สุโขทัย		18	50	16	6 - 84	9 เม.ย.65
อุดรดิตถ์		27	39	17	9 - 93	10 เม.ย.65
กลุ่มจังหวัดฯ	46.0	30.6	45.2	15.8	6 - 102	8-11 เม.ย.65

การร้องเรียนปัญหามลพิษ

สถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษ						
จังหวัด	2562	2563	2564	2565	2566	รวม
กลุ่มจังหวัดฯ	6	19	22	16	25	88
ตาก	1	1	1	2	3	8
พิษณุโลก	3	8	5	2	7	25
เพชรบูรณ์	2	6	10	6	4	28
สุโขทัย	0	3	2	2	3	10
อุดรดิตถ์	0	1	4	4	8	17

ปัญหามลพิษ : กลิ่นเหม็น,เสียงดัง,ฝุ่นละออง,เขม่าควัน,ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล,ของเสียอันตราย,ความสิ้นเปลือง,อื่นๆ

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อจำแนกจากข้อมูลสถิติการร้องเรียนปัญหามลพิษในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ แสดงให้เห็นว่าในปี ๒๕๖๔ จังหวัดที่มีการร้องเรียนมากที่สุดคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๑๐ ๑๐ เรื่อง ร้องเรียน รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๕ เรื่องร้องเรียน จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน ๔ เรื่องร้องเรียน จังหวัดสุโขทัย จำนวน ๒ เรื่องร้องเรียน และจังหวัดตาก จำนวน ๑ เรื่องร้องเรียน ตามลำดับ ในปี ๒๕๖๕ จังหวัดที่มีการร้องเรียนมากที่สุดคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๖ เรื่องร้องเรียน รองลงมาคือ จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน ๔ เรื่องร้องเรียนจังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๒ เรื่องร้องเรียน จังหวัดสุโขทัย จำนวน ๒ เรื่องร้องเรียน และจังหวัดตาก จำนวน ๒ เรื่องร้องเรียน ตามลำดับ และในปี ๒๕๖๖ จังหวัดที่มีการร้องเรียนมากที่สุดคือ จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน ๘ เรื่องร้องเรียน รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๗ เรื่องร้องเรียน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๔ เรื่องร้องเรียน จังหวัดตาก จำนวน ๓ เรื่องร้องเรียน และจังหวัดสุโขทัย จำนวน ๓ เรื่องร้องเรียน ตามลำดับ

๔.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่	ทิศทางการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม
ประเด็นที่ ๑ ส่งเสริมการค้าการลงทุนโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา	ประเด็นที่ ๑ ยกระดับภาคอุตสาหกรรม ไปสู่อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมคู่ชุมชน
ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน และยั่งยืนเป็นศูนย์กลาง การประชุม และจัดนิทรรศการ ตลอดจนพัฒนาบริการสุขภาพครบวงจรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	ประเด็นที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม และ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการ
ประเด็นที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร สอดคล้องกับการตลาดด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี	ประเด็นที่ ๓ สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงบูรณาการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน
ประเด็นที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติอย่างยั่งยืน	ประเด็นที่ ๔ ยกระดับภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (net zero)
	ประเด็นที่ ๕ สร้างโอกาสทางการตลาดและการบริการภาคอุตสาหกรรม เพื่อการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

- การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) ของจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายรัฐบาล (Political Factor) เช่น นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก ส่งเสริมการค้าชายแดนและการลงทุน, นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย, โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ (Northern Economic Corridor) เชื่อมโยงการค้าและการลงทุนกับกลุ่มประเทศ GMS โดยเฉพาะจังหวัดพิษณุโลกที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนล่าง, นโยบายส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่เกษตรกรรมของภูมิภาค, ราคาสินค้าเกษตรที่ผันผวน โดยเฉพาะข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นต้น

๒. ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social Factor) เช่น สังคมผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ ส่งผลให้แรงงานในภาคเกษตรลดลง, ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นที่เป็นจุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยว, นวัตกรรมด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพิ่มมูลค่า, ปัญหาหมอกควันและมลพิษทางอากาศจากการเผาในพื้นที่เกษตร เป็นต้น

๓. ปัจจัยทางด้านกฎหมาย (Legal Factor) เช่น กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดขึ้น โดยเฉพาะการควบคุมการเผาในที่โล่ง, กฎหมายผังเมืองและการจัดการพื้นที่เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง เป็นต้น

๔. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Factor) เช่น การพัฒนาของเมืองหลักในภูมิภาค โดยเฉพาะ จังหวัดพิษณุโลกที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนล่าง, การเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ โดยเฉพาะในจังหวัดสุโขทัยและพิษณุโลก, ราคาสินค้าเกษตรที่ผันผวน โดยเฉพาะข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของพื้นที่, การพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) เป็นต้น

๕. ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการขนส่งเชื่อมโยงภูมิภาค, นวัตกรรมด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพิ่มมูลค่า, การพัฒนาระบบเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) ที่เข้ามามีบทบาทในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น

๖. ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร, ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ดินถล่ม โดยเฉพาะในพื้นที่เชิงเขา, ปัญหาหมอกควันและมลพิษทางอากาศจากการเผาในที่เกษตร, การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยเฉพาะในจังหวัดอุตรดิตถ์และเพชรบูรณ์ เป็นต้น

- TOWS Matrix ของจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	๑. ภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีความพร้อมต่อการพัฒนาเชื่อมโยงด้านการค้าและบริการกับนานาชาติ และกลุ่มประเทศในอนุภาคลุ่มน้ำโขง โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจภาคกลางของประเทศ และเส้นทางตามแนว NSEC (North-South Economic Corridor) (จีนตอนใต้ เมียนมา ลาว ไทย) และ EVEC (East-West Economic Corridor) (เวียดนาม กัมพูชา ลาว ไทย เมียนมา) และเชื่อมโยง One Belt One Road มีช่องทางการค้าผ่านแดนกับประเทศเมียนมา และสปป.ลาว (ด่านพรมแดนแม่สอด จังหวัดตาก และด่านผ่านแดนถาวรภูคู้ จังหวัดอุตรดิตถ์) ๒. สินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป และพืชสมุนไพรมีความหลากหลาย โดยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีศักยภาพ ในด้านผลิตภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ ตลอดจนอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ เช่น เอทานอลจากกากน้ำตาล พลังงานพลังงานไฟฟ้าจากแกลบ อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ และสามารถนำเข้าวัตถุดิบเกษตร	๑. การขยายตัวของพื้นที่เมือง ชุมชน และอุตสาหกรรมที่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง โดยเฉพาะการกำจัดขยะมูลฝอยและน้ำเสียจากชุมชนและอุตสาหกรรม การให้บริการขนส่งมวลชนสาธารณะที่ไม่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง การสิ้นเปลืองพลังงานพลังงาน ปัญหาความปลอดภัย รวมถึงการเติบโตของชุมชนที่รุกล้ำพื้นที่เกษตรกรรมอันอุดมสมบูรณ์ และตัดทอนระบบโครงข่ายชลประทานเพื่อการเกษตร นำไปสู่ การสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมของภาคเหนือตอนล่าง ๑ และสร้างมลภาวะต่อปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ๒. ขาดการจัดตั้งศูนย์เพื่อรองรับการพัฒนาด้านการค้าการประสานงานเครือข่ายประเทศคู่ค้าที่มีศักยภาพการบริการและท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้า ศูนย์ข้อมูลการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนศูนย์นวัตกรรมเพื่อสังคมที่เป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนและพัฒนาเชิงเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
ปัจจัยภายนอก	จากประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ อาหารเสริมสุขภาพ Function Food และผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นต้น ๓. มีภูมิปัญญาที่หลากหลายและมีมูลค่าที่สามารถสร้างรายได้และถ่ายทอดไปยังรุ่นหลาน ๔. มีแรงงานที่มีศักยภาพทักษะที่ดี ตลอดจนฐานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีศิลปวัฒนธรรม และการออกแบบร่วมสมัย เพื่อตอบสนองต่อกระแสความต้องการของตลาด สินค้าหัตถกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มสู่งานหัตถศิลป์ ๕. สภาพภูมิเศรษฐกิจ – สังคมเอื้อต่อการพัฒนาภาคธุรกิจบริการ สภาพแวดล้อม ทางสังคม วัฒนธรรมสำหรับภาคธุรกิจบริการ มีโรงพยาบาลที่มีความพร้อมในการให้ที่ดี มีมาตรฐาน เช่น งานแสดงสินค้า งานประชุมวิชาการ บริการทางการศึกษา ธุรกิจบริการสุขภาพและทางการแพทย์ และธุรกิจด้านบริการ Logistic เป็นต้น ๖. มีสถาบันการศึกษาในการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับและสนับสนุนการพัฒนาด้านวิจัย และนวัตกรรมร่วมกับภาครัฐ เอกชน และประชาชน ๗. มีแหล่งน้ำชลประทานขนาดใหญ่ที่สำคัญ และการบริหารจัดการน้ำ ส่งผลต่อพื้นที่ป่าไม้ มีทรัพยากรดินที่มีลักษณะโดดเด่น และยังคงมีธาตุอาหารอุดมสมบูรณ์ ๘. มีศูนย์การประชุมระดับพื้นที่ MICE City ที่มีมาตรฐานรองรับการจัดประชุม การจัดนิทรรศการ การจัดแสดงสินค้าในระดับภูมิภาค ๙. มีบุคลากรที่มีศักยภาพและความพร้อม	๓. ขาดการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการผลิตแปรรูปสินค้าเกษตร การค้า และบริการ รวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔. พื้นที่บางส่วนได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติเช่น อุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายในด้านชีวิตความเป็นอยู่ ทรัพย์สินและการประกอบอาชีพ เนื่องจากขาดการป้องกันภัยพิบัติ และภัยธรรมชาติ ๕. มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลง แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา ขาดความรู้และขาดทักษะที่สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและโอกาสของภาคที่สำคัญ คือ ความรู้และทักษะในด้านภาษาเพื่อการท่องเที่ยว และธุรกิจบริการต่างๆ เทคโนโลยีทางการแพทย์ เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องทุนแรงใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

โอกาส (Opportunities)	กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)
๑. การเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคม ส่งผลให้เกิดโอกาสในการขยายตลาดการค้า สินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และบริการ การศึกษานานาชาติ มีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์การแพทย์ (Medical Hub) ธุรกิจบริการสุขภาพและการแพทย์ การแพทย์แผนไทย ความงาม และสมุนไพร จากการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมตามเส้นทาง One Belt One Road และ GMS ทำให้ภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นประตูเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และมีโอกาสในการขยายธุรกิจบริการด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น ๒. ยุทธศาสตร์ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนและส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ๓. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ให้พัฒนาจังหวัดในพื้นที่สี่แยกอินโดจีน เอื้อต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงตามแนว EWEC (East-West Economic Corridor) เชื่อมต่อพื้นที่มรดกโลกและเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๔. ความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น ผ่านความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง	๑. พัฒนาประตูการค้าและโลจิสติกส์ เชื่อมโยนนานาชาติ ยกระดับด่านแม่สอดและด่านกูดให้เป็นศูนย์กลางการค้า-ขนส่งตามแนว NSEC/EWEC/GMS/One Belt One Road รองรับการขยายตัวของสินค้าและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ๒. ยกระดับสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสู่ตลาดสากล ผลักดันผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง เช่น Functional Food อาหารเสริมสุขภาพ และพลังงานชีวภาพ ส่งออกผ่านเครือข่ายการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านและความร่วมมือเมืองพี่เมืองน้อง ๓. พัฒนา Medical Hub และธุรกิจ MICE ระดับภูมิภาค ใช้ความพร้อมด้านโรงพยาบาล ศูนย์ประชุม และทำเลที่ตั้งสี่แยกอินโดจีน ดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและนักธุรกิจจาก GMS ๔. ผลักดันหัตถกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ตลาดท่องเที่ยวนานาชาติ นำทักษะแรงงานเชิงสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมสมัยรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นตามเส้นทางคมนาคม ๕. ใช้สถาบันการศึกษาขับเคลื่อน Smart City สร้างความร่วมมือวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมระหว่างสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และเอกชน เพื่อบริการยุทธศาสตร์เมืองอัจฉริยะ	๑. จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าและศูนย์ข้อมูล รองรับการค้า-ท่องเที่ยว สร้างศูนย์จำหน่ายสินค้า ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว และศูนย์นวัตกรรมเพื่อสังคม รองรับการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าระหว่างประเทศที่กำลังขยายตัว ๒. นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาแก้ปัญหาการผลิตและสิ่งแวดล้อมเมือง ประยุกต์ใช้แนวทาง Smart City ในการบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย ขนส่งมวลชน และการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม ๓. พัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับ Medical Hub และธุรกิจบริการนานาชาติ เติบโตด้านภาษา เทคโนโลยีทางการแพทย์ และดิจิทัล ให้แรงงานวัยสูงอายุและวัยแรงงานที่เหลือ เพื่อบริการโอกาสจากการเชื่อมโยง EWEC ๔. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อพัฒนานวัตกรรมเกษตร ใช้มิติพัฒนาพื้นที่สี่แยกอินโดจีนและความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง ดึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาพัฒนาการผลิต

อุปสรรค (Threats)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
๑. นโยบายการเปิดการค้าเสรีอาจส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตรทั้งการบริโภคในกลุ่มจังหวัดฯ และการส่งออกสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศ การเปิดเส้นทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่างๆ ประชาคมอาเซียน (AEC) และ One Belt One Road ส่งผลต่อโอกาสการขยายการค้าการลงทุน แต่จะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ และบุคคลระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น อาจส่งผลกระทบทางลบทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ๒. กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงมีศักยภาพด้านการบริการท่องเที่ยวที่สำคัญ ๓. ขาดการผลักดันและความร่วมมือในการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาเป็นศูนย์การแพทย์ Medical Hub และ การบริการแพทย์แผนไทย ความงาม และสมุนไพร ๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการผลิตภาคเกษตร โดยทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง ส่งผลให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหารและรายได้ของเกษตรกร ๕. ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประสบปัญหาอุทกภัย ภาวะภัยแล้ง การพังทลายของดิน หมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก และมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น สภาพอากาศที่ความแปรปรวนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชน ๖. บางพื้นที่มีอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก ๗. ผลกระทบจากภาวะสงคราม ๘. ผลกระทบภัยอุบัติใหม่ ๙. ผลกระทบจาก technology disruption	๑. สร้างมาตรฐานและมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรรองรับการค้าเสรี พัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูปและความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ เพื่อลดผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๒. เร่งผลักดันความร่วมมือพัฒนา Medical Hub อย่างต่อเนื่อง ใช้ความพร้อมด้านโรงพยาบาลและศูนย์ MICE สร้างความร่วมมือเชิงนโยบายระยะยาว ป้องกันการสูญเสียโอกาสให้พื้นที่ใกล้เคียง ๓. บริหารจัดการแหล่งน้ำเชิงรุกป้องกันภัยธรรมชาติ ใช้ระบบชลประทานขนาดใหญ่ และการบริหารจัดการน้ำที่มีอยู่ ป้องกันผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซากต่อภาคเกษตร ๔. เสริมความได้เปรียบด้านคมนาคมแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ใช้ความพร้อมของโครงข่ายคมนาคมและช่องทางการค้าสร้างความแตกต่างด้านการท่องเที่ยวเชิงเชื่อมโยงแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน ๕. ใช้สถาบันการศึกษาวิจัยรับมือ Technology Disruption พัฒนางานวิจัยและบุคลากรร่วมกับภาคเอกชนเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่อาจกระทบอุตสาหกรรมในพื้นที่	๑. เสริมระบบป้องกันและเตือนภัยพิบัติพัฒนาระบบเตือนภัยล่วงหน้าและแผนรับมืออุทกภัย-ภัยแล้งซ้ำซาก ลดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ๒. พื้นฟูและคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมจากการขยายตัวของเมือง วางแผนการใช้ที่ดินป้องกันชุมชน/อุตสาหกรรมรุกล้ำพื้นที่ชลประทาน ลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติต่อภาคเกษตรที่เปราะบางอยู่แล้ว ๓. เร่งจัดตั้งศูนย์ประสานงาน Medical Hub ก่อนเสียโอกาสให้คู่แข่ง จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบเฉพาะด้านเพื่อแข่งขันกับพื้นที่ใกล้เคียงที่มีศักยภาพด้านท่องเที่ยว-สุขภาพสูงกว่า ๔. พัฒนาทักษะแรงงานรับมือ Technology Disruption และสังคมผู้สูงอายุ จัดอบรมทักษะดิจิทัลและเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้แรงงานสูงอายุ เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ๕. สร้างภูมิคุ้มกันภาคเกษตรจากการเปิดเสรีการค้าและภัยธรรมชาติ นำนวัตกรรมมาเสริมศักยภาพการแข่งขันของสินค้าเกษตรพร้อมวางระบบรองรับความเสี่ยงด้านผลผลิตและรายได้เกษตรกร

สถานการณ์และโอกาสในการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีพื้นที่เป็นจุดตัดของระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (NSEC) กับระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (EWEC) และเส้นทาง LIMEC ที่สามารถเชื่อมโยงความร่วมมือภายในประเทศ และประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง รวมถึงกลุ่มประเทศ BIMSTEC และประเทศที่มีศักยภาพในด้านการค้าการลงทุน มีการคมนาคมที่สะดวก มีถนนเชื่อมโยงไปยังภาคเหนือตอนบน และภาคกลาง ภาคตะวันตกและตะวันออก เชื่อมโยงไปยังประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ จึงนำศักยภาพและโอกาสของพื้นที่มาใช้ประโยชน์โดยใช้เส้นทาง LIMEC เป็นจุดเชื่อมโยงให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดฯ ผลักดันให้กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม โลจิสติกส์ พัฒนาการค้าและบริการ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าทางการเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์มุ่งสู่การพัฒนาการเชื่อมโยงและความร่วมมือในการพัฒนา การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ "เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (NSEC) กับระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (EWEC) ที่เข้มแข็ง"

๔.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๔.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

๔.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับมาตรฐานสร้างมูลค่าเพิ่มไปสู่อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพด้วยกระบวนการทำงานอย่างสร้างสรรค์ อาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมคู่ชุมชน
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดยส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการให้มีความเข้มแข็ง
- ๓) การพัฒนาสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมยกระดับสถานประกอบการด้วยแนวคิด BCG
- ๔) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม มุ่งสู่การกระจายรายได้สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๔.๒.๓ แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

- ๑) แนวทาง/ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๑ ยกระดับภาคอุตสาหกรรม ไปสู่อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมคู่ชุมชน
 - เป้าประสงค์
 - ส่งเสริมขีดความสามารถเพื่อยกระดับธุรกิจและอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยคู่ชุมชน
 - ตัวชี้วัด
 - จำนวนผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับสู่มาตรฐาน

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมขีด ความสามารถเพื่อยกระดับธุรกิจ และอุตสาหกรรม โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)	๐.๑๙๑	๐.๑๙๑	สมอ.
	๒. โครงการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส	๐.๐๐๔	๐.๐๐๔	สมอ.
	๓. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)	๐.๑๘๘	๐.๑๘๘	สปอ.
	๔. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	๐.๕๖๗	๐.๕๖๗	สปอ.
	๕. โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ (มอก.)	๐.๐๕๖	๐.๐๕๖	สมอ.

๒) แนวทาง/ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแล
สังคม และ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการ
เป้าประสงค์

กำกับดูแลการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๒ การกำกับดูแลการ ประกอบกิจการให้ เป็นไปตาม กฎหมายและใส่ใจ สิ่งแวดล้อม	๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความ ร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	๐.๑๔๑	๐.๑๔๑	สพอ.
	๒. โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องกันปรัมาการกระทำผิด กฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบกิจการให้เป็นมิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อม	๐.๐๑๖	๐.๐๑๖	สพอ.
	๓. โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหาร จัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๐๒๗	๐.๐๒๗	สพอ.
	๔. โครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อ เหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบร้ายแรงต่อ สิ่งแวดล้อม	๐.๐๗๖	๐.๐๗๖	สพอ.
	๔. โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การ เป็นเมืองอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ (Pre-EIT)	-	-	สพอ.

๓) แนวทาง/ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๓ ยกระดับภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (net zero)

เป้าประสงค์

กำกับดูแลการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ตามแนวคิด BCG และ
อุตสาหกรรมสีเขียว

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๒ การกำกับดูแลการ ประกอบกิจการให้ เป็นไปตามกฎหมาย และใส่ใจสิ่งแวดล้อม	โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับสถานประกอบการ เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรม สู่การปล่อยก๊าซเรือน กระจกสุทธิเป็นศูนย์	๐.๒๐๗	๐.๒๐๗	สพอ.

๔) แนวทาง/ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๔ สร้างโอกาสทางการตลาดและการบริการภาคอุตสาหกรรม เพื่อการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

เพิ่มผลิตภาพและลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด

ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับงบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อเพิ่มผลิตภาพและลดต้นทุนการผลิต	๑. โครงการป็นนักรธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชน (MIND STAR)	๐.๕๖๗	๐.๕๖๗	สปอ.
	๒. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)	๐.๑๘๘	๐.๑๘๘	สปอ.

๕) แนวทาง/ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๕ สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงบูรณาการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน

เป้าประสงค์

เพิ่มผลิตภาพและลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด

สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงบูรณาการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาชน

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับงบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อเพิ่มผลิตภาพและลดต้นทุนการผลิต	ยังไม่มีโครงการ	-	-	-

ส่วนที่ ๕ ภาคผนวก

๕.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑) โครงการการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและ
บูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ประเทศไทยมีแผนแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ ๑ ซึ่งเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดการผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล โดยการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ นั้น จะดำเนินการผ่านการถ่ายระดับเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ชาติสู่แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดการดำเนินการที่มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ อย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนระดับที่ ๑ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐให้มีการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยการนำนวัตกรรม และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ประกอบกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับที่ ๓ ให้สอดคล้องกับ

	ยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม (ภายใต้ค่าใช้จ่ายพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่) เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ๒ .แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ผลลัพธ์ (Outcome) นโยบายและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการนำไปปฏิบัติ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกมีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ๒. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ และสุโขทัย

	มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ๓. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ผลักดันนโยบายและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการนำไปปฏิบัติ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด พิษณุโลก ๒. การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๔๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๒) โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาส ให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้ง ขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงาน

	แบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบกิจการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนินโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อการบริหารจัดการองค์รอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบกิจการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ จัดการฝึกอบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและกิจกรรมส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ ได้แก่ การตรวจประเมินในสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมการประกอบกิจการที่ดีชุมชน อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนาองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบกิจการที่ดีชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๒. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นที่
๔. ตัวชี้วัดผลผลิต/ตัวชี้วัดผลลัพธ์	ผลผลิต (Output) ๑. จำนวนกลุ่มเป้าหมายทุกภาคส่วนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ จำนวน ๕๐ คน

	๒. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ร้อยละสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๘๐ ๒. เกิดเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ เครือข่าย
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๖. ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๗. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ๒. กิจกรรมการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ
๘. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๑๔๑,๗๐๐ บาท
๙. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๓) โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีที่ท่าว่าจะจบลงในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการ

	ลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ก่อปรกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรมและมุ่งแก้ไขปัญหให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จัดทำโครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค และจ้างเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายใต้โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๒ อัตรา สามารถให้การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน ๕๙๐ คน เพื่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมก่อกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส”
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซ

	คาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการชุมชนในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในภูมิภาค ๕๕๐ ราย ผลลัพธ์ (Outcome) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนที่เข้าร่วมโครงการได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์ร้อยละ ๖๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละ ๖๐ ของจำนวนเป้าหมายที่ได้รับบริการสามารถนำข้อมูล/การให้คำแนะนำไปใช้ในการสนับสนุนหรือเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ๒. ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามี ผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “โรงงานอุตสาหกรรมต้องรู้ ต้องโตอย่างยั่งยืน” เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการจังหวัดพิษณุโลกให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น จำนวน ๑๐๐ คน ๒. ออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด จำนวน ๑๓๐ คน ๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง เพื่อให้คำปรึกษาแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ในการส่งเสริมพัฒนาการประกอบธุรกิจ การให้คำปรึกษาด้านการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ การให้คำปรึกษาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การให้คำปรึกษาช่องทางตลาด Online และการให้คำปรึกษาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการเรียนรู้ให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิด MIND เพื่อต่อยอดการเรียนรู้สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

	๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ จำนวน ๕๐ คน ๕. จัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงาน ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๒ อัตรา
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๓๗๘,๔๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๔) โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) กิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม จังหวัดพิษณุโลก
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๓) การเกษตร และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นการยกระดับภาคเกษตรไทยให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคเกษตร ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างรายได้ที่มั่นคงให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมและชุมชนในการนำความรู้ และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าหรือบริการ ตลอดจนสามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชนได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

	ทั้งในด้านการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมที่ดีคู่ชุมชนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก พร้อมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำเนินธุรกิจที่สะท้อนถึงคุณค่าของชุมชน การวิเคราะห์ธุรกิจเบื้องต้น และการนำเสนอสินค้าที่น่าสนใจที่ประยุกต์ใช้จุดเด่นของพื้นที่มาส่งเสริมการขายสินค้าผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน พร้อมทั้งส่งต่อผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสู่การพัฒนาและสามารถเติบโตควบคู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จังหวัดพิษณุโลก ภายใต้โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมด้วยกัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน จำนวน ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน จำนวน ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนมกราคม ๒๕๖๘ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	อบรมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๖๔,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๕) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๓) การเกษตร และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นการยกระดับภาคเกษตรไทยให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคเกษตร ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างรายได้ที่มั่นคงให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าหรือบริการ ตลอดจนสามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชนได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมหรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน สามารถถ่ายทอดความสำเร็จเป็นแบบอย่างแก่ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมรายอื่นๆ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายสร้างความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน และสามารถดำเนินธุรกิจควบคู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ในฐานะหน่วยงานส่วนภูมิภาคภายใต้สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีภารกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ตลอดจนผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ได้เล็งเห็นความสำคัญ

	และโอกาสในการพัฒนา และการส่งเสริมสถานประกอบการ ชุมชน และวิสาหกิจชุมชนให้มีศักยภาพ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ภายใต้โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่ และพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างอุตสาหกรรมคู่ชุมชน นำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมด้วยกัน ก่อให้เกิดความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างภูมิภาคต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ๒. เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จำนวน ๖ กิจการ ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จำนวน ๖ กิจการ ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนมีนาคม - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การอบรมปฏิบัติการเชิงลึกและกิจกรรมการศึกษาดูงาน ให้แก่ กิจการกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเข้ากิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชนพื้นที่ต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) (ผู้ประกอบการ จำนวน ๒๕ คน และเจ้าหน้าที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ จำนวน ๑๐ คน) รวมเป็น ๓๕ คน ๒. การให้คำปรึกษาแนะนำ (Consult) แก่ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพรายการกิจการที่ได้รับการคัดเลือกโดยการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ที่สะท้อนถึงคุณค่าหรืออัตลักษณ์ของพื้นที่ และยกระดับการพัฒนาสินค้าและบริการชุมชน (๖ กิจการ)

๙. งบประมาณ	๕๐๒,๔๐๐ บาท (ห้าแสนสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

๖) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI

– C Next Steps)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จังหวัดพิษณุโลก กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ค่าใช้จ่ายการ ยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPS)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่น ทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึง ด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก เล็งเห็นถึงพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) การกำกับดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย และเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมของอุตสาหกรรมเป้าหมาย อันจะนำไปสู่การผลักดัน “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” จึงได้จัดทำโครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (One Province One Agro - Industrial Community to Modern Trade : OPOAI - C NEXT STEPS) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึง

	การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มผลิภาพการผลิต (Productivity) มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมพร้อมบรรจุภัณฑ์และฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจให้แก่ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร /ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตผลทางการเกษตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ คน ๒. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมพร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ (Outcome) ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๘ – กรกฎาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๑๘๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๗) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เป็นโครงการหนึ่งที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) จัดทำขึ้นเพื่อรองรับมาตรฐานและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ รวมถึงผลิตภัณฑ์ระดับพื้นบ้านที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเสมือนเป็นการรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภค เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นที่ยอมรับและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่ง มผช. จะแตกต่างจาก มอก. (มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) โดย มผช. จะมีข้อกำหนดที่เหมาะสมกับการผลิตของแต่ละท้องถิ่นโดยการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวทางการดำเนินงานตามโครงการมี ๔ ด้าน ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยการจัดทำข้อกำหนดที่สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ชุมชนและวิธีการผลิตของชุมชน โดยคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จะพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ ๕ ประเภท ได้แก่ (๑) ประเภทอาหาร (๒) ประเภทเครื่องดื่ม (๓) ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย (๔) ประเภทของใช้/ประดับตกแต่ง/ของที่ระลึก (๕) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งเพื่อเป็นการรับรองการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือผลิตภัณฑ์ระดับพื้นบ้านที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตและจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค ดังนั้น โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน : งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จึงเป็นแนวทางที่จะสนับสนุนในด้านมาตรฐาน และการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อที่จะผลักดันผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าชุมชน ด้วยการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ตามแนวทาง การพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์

	๒. ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน เกิดการต่อยอด เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค ๓. กำกับดูแลการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ๔. พัฒนาผู้ผลิตชุมชนให้เข้าสู่ระบบคุณภาพและมาตรฐาน เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการมาตรฐาน และขีดความสามารถในการแข่งขัน ก่อเกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ในชุมชน ๕. พัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ดำเนินงานตามแนวทางมาตรฐานสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สร้างความน่าเชื่อถือและการยอมรับ
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๘๐ คำขอ ผลลัพธ์ (Outcome) กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ได้รับใบรับรองไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕ (๖๖ ใบรับรอง)
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๘๐ คำขอ ๒. กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ได้รับใบรับรองไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕ (๖๖ ใบรับรอง)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนสิงหาคม ๒๕๖๘ – เดือนสิงหาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. การตรวจกำกับติดตามคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๒๙๓,๘๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๘) โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มีบทบาทที่หลากหลาย ทั้งผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้า และผู้ให้บริการ ทำหน้าที่ทั้งด้านการสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งจ้างงาน จุดกำเนิดของผู้ประกอบการรายใหม่ แหล่งฝึกอาชีพของแรงงานประเภทต่างๆ ธุรกิจที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก ช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ ป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการนำมาตรฐานมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างความได้เปรียบทางการค้า และเป็นช่องทางให้ผู้บริโภคเลือกสินค้าและบริการที่มีการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ในขณะที่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจำนวนมากมีปัญหาด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากส่วนใหญ่เริ่มต้นประกอบธุรกิจและอยู่ระหว่างยกระดับผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนและระยะเวลาในการพัฒนาให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างเต็มรูปแบบ ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแข่งขันทางการค้าทั้งตลาดในประเทศและระหว่างประเทศ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานภารกิจพัฒนาและส่งเสริม SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการด้วยการกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคตามพันธกิจของแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สนับสนุนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตอบโจทย์ประเด็นเร่งด่วนและนโยบายหลักของรัฐบาล ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการจากผู้ประกอบการ SMEs ไทย ด้วยการกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการ ๒. ส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการ SMEs ให้ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการตามเกณฑ์มาตรฐาน มอก.เอส และ

	แสดงเครื่องหมายการรับรองคุณภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ ๓. กำกับดูแลการควบคุมรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ๔. พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ SMEs ให้มีระบบการจัดการคุณภาพและมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และบริการตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. SMEs ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการตามมาตรฐาน มอก. เอส จำนวน ๕ คำขอ ๒. ผู้ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการได้รับการตรวจติดตามผลเพื่อการรักษาคุณภาพ จำนวน ๒ ราย ๓. SMEs ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับ ข้อกำหนด มอก.เอส การนำข้อกำหนด มอก.เอส ไปปฏิบัติ การจัดทำเอกสารระบบการบริหารงานตามมาตรฐาน การผลิตสินค้า และบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการ จำนวน ๔๐ ราย ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ผู้ประกอบการ SMEs ยื่นคำขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ด้านผลิตภัณฑ์ และบริการ จำนวน ๕ คำขอ ๒. ผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และระบบการบริหารงานด้านการบริการตามมาตรฐาน สร้างหลักประกันเกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการของผู้บริโภค จำนวน ๒ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์และด้านงานบริการในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความรู้ความเข้าใจในการขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์และด้านงานบริการในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ยื่นคำขอและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ๓. สามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค และผู้ใช้บริการด้านธุรกิจการบริการในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ และบริการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙)

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การให้การรับรอง มอก.เอส จำนวน ๕ คำขอ ๒. การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม เอส (มอก.เอส) จำนวน ๒ ราย ๓. การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs (การจัดอบรมสัมมนา) จำนวน ๒๐ ราย
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๔๙,๐๕๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๙) โครงการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐) ในหมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนพื้นฐานของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ มุ่งเน้นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการแร่ ให้สอดคล้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวมีผู้เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ในการประกอบการดังกล่าวหากไม่มีการควบคุมกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดตามมาตรฐานและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อเนื่องไปยังผลกระทบทางสังคม และสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ขับเคลื่อนภารกิจเกี่ยวกับเมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานข้างต้นด้วยเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีภายใต้งบดำเนินงานที่ใช้สำหรับปฏิบัติการกิจประจำ โดยมีสัดส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับการจัดสรร เพื่อดำเนินการกิจดังกล่าวถูกปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด ในขณะที่ภารกิจการอนุญาตการกำกับดูแล และส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความคาดหวังจากสังคมมากขึ้น ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเกือบทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันยังเกิดการร้องเรียนและมีการชุมนุมคัดค้าน ทำให้ลักษณะงานต้องใช้ระยะเวลาและความถี่ในการลงพื้นที่ดำเนินการค่อนข้างมาก ประกอบกับต้นทุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีตามสภาวะทางเศรษฐกิจ รวมถึงผู้ประกอบการมีจำนวนค่อนข้างจำกัด ทำให้ส่งผลโดยตรงต่อการรักษามาตรฐานและประสิทธิภาพของการดำเนินการกิจเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงจัดทำ “โครงการป้อมปราการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพิษณุโลก” เพื่อขับเคลื่อนภารกิจการตรวจกำกับดูแลสถานประกอบการ การตรวจสอบและป้องกันหรือแก้ไขปัญหาร้องเรียนจากการประกอบกิจการการจัดรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ในพื้นที่จังหวัดทั่วประเทศที่มีการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๓. เพื่อตรวจสอบ ติดตาม แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและการชุมนุมคัดค้านเกี่ยวกับการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ๔. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นของสถานประกอบการด้านแร่ โดยให้ความรู้และคำปรึกษาในการดำเนินงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ หรือชุมชนโดยรอบเหมืองแร่

๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ จำนวน ๓ ครั้ง ๒. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๑ ครั้ง ๓. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ ร้อยละ ๑๐๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ จำนวน ๓ ครั้ง ๒. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๑ ครั้ง ๓. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ ร้อยละ ๑๐๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ จำนวน ๓ ครั้ง ๒. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๑ ครั้ง
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๑๖,๕๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๑๐) โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจไทย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ประสานและอำนวยความสะดวกในการกำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย นำไปสู่การ “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ซึ่งจากรายงานผลสถิติข้อร้องเรียนและประเด็นร้องเรียนที่สะท้อนมายังกระทรวงอุตสาหกรรม เฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗) มากกว่า ๔๐๐ เรื่อง ๘๒๘ ประเด็น โดยส่วนใหญ่เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับประเด็นด้านกลิ่น เสียง ฝุ่นและเขม่าควัน และน้ำเสีย ตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้การประกอบการอุตสาหกรรมกับสังคมและชุมชนโดยรอบไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและไว้วางใจซึ่งกันและกัน กระทรวงอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยเฉพาะการจัดการขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นมิตร เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อนำ ไปสู่ “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตร และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการ “การสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ” เพื่อขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวโดยมุ่งเน้นส่งเสริม และสนับสนุนเตรียมความพร้อมให้กับพื้นที่เป้าหมายและสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยการส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ในการจัดการกากอุตสาหกรรม และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายโรงงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึง ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด ป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการขับเคลื่อนสู่สังคมไร้ขยะ (Zero Waste Society) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนและชุมชนในพื้นที่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

	ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ กิจกรรมยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการ อุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ค่าใช้จ่ายการเสริมสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการจาก อุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ให้มีการจัดการของเสียอย่างถูกวิธีและสามารถสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการจากอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ให้มีการจัดการของเสียอย่างถูกวิธีและสามารถสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการจากอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการจากอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การจัดการจากอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สู่วิถีที่ยั่งยืน” ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๒๐ คน
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๒๗,๗๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย

	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์
--	--

๑๑) โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินงานตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมารวมไปถึงการที่ประเทศไทยเริ่มนำแนวคิดการจัดเก็บภาษี คาร์บอนมาใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ตามกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเป็นการจัดเก็บภาษีคาร์บอนทางอ้อมจากเชื้อเพลิงฟอสซิลอ้างอิงตามปริมาณ CO๒ ที่ได้จากการเผาไหม้ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บภาษีตามปริมาณ CO๒ ยกตัวอย่างเช่นในรถยนต์โดยกำหนดอัตราตามความจุของกระบอกสูบ อีกทั้งกรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างพิจารณาแนวทางการนำภาษีคาร์บอนมาบังคับใช้แบบเต็มระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศที่ต้องการเดินเข้าสู่การเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และขยับสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emissions) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๖๕ โดยจะนำมาปรับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกันได้อย่างยั่งยืน คาดว่าจะเริ่มต้นเก็บจากผู้ผลิตสินค้า คือ สินค้าใดที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนจะโดนจัดเก็บภาษีกับสินค้านั้นควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่งผลดีต่อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และท้ายที่สุดแนวทางการเก็บภาษีคาร์บอนอย่างเต็มรูปแบบคงต้องเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้น การปรับตัวให้ธุรกิจมีความยั่งยืนตั้งแต่เนิ่น ๆ จะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน เริ่มต้นได้ด้วยการหันมาให้ความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุนในระยะยาวเพื่อ

	ปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานสะอาด พยายามลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ควรตรวจวัด Carbon Footprint ขององค์กรอยู่เสมอ ตลอดจนมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ทั้งกำแพงภาษี และพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ ที่หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของ ESG แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อจำกัด ข้อกีดกีดทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือได้อย่างเหมาะสม จากความสำคัญของระเบียบ กติกาของโลกยุคใหม่ประเทศไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การใช้ ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศ มีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อน ในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก ล่าสุดประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ ในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๙) เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ เพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศ กำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) ในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๓% จากเป้าหมาย ๓๐-๔๐% คิดเป็น ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq) และยังได้เร่งผลักดัน พ.ร.บ. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) โดยคาดว่าจะบังคับใช้ในปี ค.ศ. ๒๐๒๖ ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อน และบูรณาการนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อ
--	--

	ยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคม และชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่ อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็น กลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือน กระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเล็งเห็นความสำคัญและโอกาส ในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการยกระดับ สถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือน กระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการ ดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคม โลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยจะ ดำเนินการในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทน กระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการยกระดับสถาน ประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือน กระจกสุทธิเป็นศูนย์ จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ ชุมชนมีการดำเนินงานคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของ ประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจในจังหวัดพิษณุโลกเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบ กิจการในจังหวัดพิษณุโลกให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การ ปล่อยก๊าซเรือน กระจก สุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพิษณุโลก ให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือน กระจกสุทธิเป็นศูนย์

๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับจำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับจำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ จำนวน ๓๐ คน ๒. กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ จำนวน ๒ กิจการ
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๒๐๗,๑๕๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๑๒) โครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบบ้างแรงต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘ เห็นชอบมาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ (ฝุ่นละออง PM๒.๕) ในฤดูการผลิตปี ๒๕๖๗/๖๘ กระทรวงอุตสาหกรรมได้ขอความร่วมมือเกษตรกรชาวไร่อ้อยตัดอ้อยสด งดเผาอ้อยก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว และขอความร่วมมือโรงงานน้ำตาลให้รับเฉพาะอ้อยสด เข้าหีบ พร้อมดำเนินการตรวจเข้มโรงงานน้ำตาล ๕๘ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างอากาศจากปล่อง ระบายออกนอกโรงงานกับโรงงานน้ำตาลที่มีสถิติรับอ้อยเผาไฟสะสมสูงตั้งแต่วันที่เปิดหีบ ส่งผลให้ฝุ่นละออง PM๒.๕ ลดลง

	รวมทั้งการตัดและรับอ้อยเผาเข้าหีบต่ำสุดที่ระดับ ๙% ทำให้มีปริมาณอ้อยสดสูงกว่า ๙๑% ตลอดฤดูกาลหีบ โดยการกำกับ เฝ้าระวัง และตรวจเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงาน เป็นภารกิจหลักสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ต้องรับผิดชอบดูแลด้านมลพิษโรงงาน และการก่อเหตุเดือดร้อนต่างๆ จากโรงงานจำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐,๐๐๐ โรงงานทั่วประเทศ ทั้งภายใต้การกำกับของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และกรมโรงงานอุตสาหกรรม การตรวจเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจำเป็นต้องมีการตรวจและวิเคราะห์ ชนิดประเภทและระดับการปนเปื้อนของสารมลพิษจากโรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อน ซึ่งมีทั้งแบบครั้งคราวตามระยะเวลาฤดูรอบการผลิต และแบบซ้ำซากต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน การตรวจสอบเหตุร้องเรียนจึงเป็นงานที่มีความสำคัญสูงในการพิสูจน์ทราบหาสาเหตุแห่งเหตุร้องเรียน และการปรับปรุงแก้ไขต้นเหตุของการเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการโรงงานอย่างเป็นรูปธรรมเป็นจริง ถูกต้องตามหลักวิชาการ สามารถปฏิบัติได้จริง และมีความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา ดังนั้น เหตุร้องเรียนเดือดร้อนเหล่านี้จึงไม่สามารถกำหนดระยะเวลาการเกิดเหตุ ระดับความรุนแรงของสารมลพิษ และชนิดประเภทแห่งเหตุเดือดร้อนรบกวนของการประกอบกิจการโรงงานได้ การศึกษาหาข้อมูลด้านรายละเอียดต้นเหตุ สาเหตุ ระดับความรุนแรง การปนเปื้อนตามชนิดประเภทสารมลพิษ และเตรียมความพร้อมของหน่วยกำกับดูแล ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการป้องกันแก้ไขและกำหนดมาตรการในการโต้ตอบ ต่อเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากโรงงาน เพื่อให้ลดผลกระทบทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจของประชาชนโดยรอบ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการเปิดใช้แอปพลิเคชันไลน์ “แจ้งเหตุ” ภายใต้ Traffy Fondue ที่สามารถร้องเรียนโรงงานที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ทำให้ต้องมีการตรวจกำกับโรงงานอย่างรวดเร็ว เร่งด่วนปฏิบัติการเชิงรุก เพื่อเป็นการป้องกันและเฝ้าระวัง และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมถึงดูแลสุขภาพของประชาชน โดยรอบบริเวณโรงงาน จึงมีความจำเป็นในการดำเนินการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวัดวิเคราะห์ โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อน และส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจและวิเคราะห์มลพิษโรงงาน เพื่อการป้องปราม และตรวจกำกับ ด้านมลพิษอุตสาหกรรมที่เข้มข้นขึ้น ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียน
--	---

	เครื่องจักร กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องภายในเขตจังหวัดพิษณุโลก รวมทั้ง ส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของโรงงาน เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดครอบคลุมทุกด้านที่มีความเสี่ยงสูง และมีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยรอบโรงงาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มระดับขีดความสามารถ ในการตรวจวัดประเภทสารมลพิษจากการประกอบกิจการโรงงานที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษโดยตรง และการกำกับดูแลด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการโรงงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านปริมาณ จำนวนในการตรวจวัดวิเคราะห์ชนิด ประเภท ระดับของสารมลพิษ ระดับการรบกวนในเหตุร้องเรียน และการกำกับดูแลจากการประกอบกิจการโรงงานให้สามารถตรวจวัดโรงงาน และรองรับการตรวจสอบข้อร้องเรียนได้มากขึ้น
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับจำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับจำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ลงพื้นที่ตรวจโรงงาน - ดำเนินการตรวจ กำกับ ดูแลโรงงานตามแผนการตรวจกำกับโรงงานของ สอจ. โดยใช้ระบบ มาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor การ์ดปกติ) ในการตรวจทุกครั้ง - ดำเนินการตรวจสอบโรงงานที่มีเหตุร้องเรียนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จากระบบรับเรื่องร้องเรียนของกระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วยระบบ “แจ้งจุด” และ ระบบ “i-DeePro” รวมทั้ง เรื่องร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด โดยใช้ระบบมาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor การ์ดสีแดง) ในการตรวจทุกครั้ง

	- ดำเนินการเก็บตัวอย่างสารมลพิษในเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงาน เช่น น้ำ เสียง อากาศเสียหรือ สิ่งปฏิกูล เป็นต้น เพื่อดำเนินการตรวจวัด วิเคราะห์ ๒. การรายงานผลการดำเนินงานให้ กตร.สปอ. ทราบ ภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๗๑,๘๖๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๑๓) โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มี

คุณภาพจากต่างประเทศ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการตรวจติดตามร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์มาตรฐานอุตสาหกรรม จังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจภายใต้ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้าและเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการค้าการลงทุนหลังจากวิกฤตโควิด ๑๙ ได้สิ้นสุดลง ปรากฏว่าการสั่งซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ มีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) พบว่าผู้ให้บริการตลาดออนไลน์ (Online Marketplace) เป็นแพลตฟอร์มที่เข้ามาแข่งขันมากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกสบาย ประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าน้อยกว่าค่าเดินทางไปซื้อสินค้าเอง ประกอบกับข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่มีข้อมูลเศรษฐกิจ พบว่าประเทศผู้ผลิตสินค้าหลัก ของโลกมีอุปทานส่วนเกินในระบบหลายหมวดสินค้า เช่น อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมี โภคภัณฑ์ เหล็ก และยานยนต์ เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการจากประเทศดังกล่าวมีการปรับลดราคาสินค้า รวมถึงการระบายสินค้าคงเหลือผ่านการส่งออกสินค้ามาในช่องทางตลาดออนไลน์เข้าสู่ "สงครามการค้าโลก" โดยมีสินค้าราคาต่ำที่ไม่มีมาตรฐาน ส่งมอบถึงผู้บริโภคภายในประเทศเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าถูกต้องตามกฎหมายและมีมาตรฐานได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามธุรกิจขายสินค้าจากต่างประเทศที่ผิดกฎหมาย ที่เป็น

	สินค้าจากต่างประเทศทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ที่ได้เข้ามาค้าขายอย่างผิดปกติในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค โอกาสและความอยู่รอดในการผลิตและการทำธุรกิจของภาคอุตสาหกรรมไทย โดยเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบมาตรการแก้ไขปัญหาสินค้านำเข้าไม่มีคุณภาพมาตรฐานและธุรกิจจากต่างประเทศที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน ๕ มาตรการหลัก (๖๓ แผนปฏิบัติการ) ทั้งนี้มีมาตรการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ให้องค์การที่เกี่ยวข้องบูรณาการตรวจสอบสินค้า ณ ด่านศุลกากรการเพิ่มอัตราการเปิดตู้สินค้า (Full Container Load) เพื่อตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (๒) เร่งเพิ่มจำนวนรายการสินค้าควบคุมภายใต้มาตรฐานบังคับ (๓) ส่งเสริมให้เข้าถึงการทดสอบและรับรองมาตรฐานเพื่อยกระดับสินค้า ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาและปกป้องผู้บริโภคให้มีการใช้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐานควบคู่กับการรักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิตและยกระดับผู้ประกอบการไทยมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำโครงการตรวจติดตามร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการนำมาตรฐานไปใช้เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม ควบคู่กับการออกมาตรฐานและกลไกการตรวจสอบที่จำเป็นต้องป้องกันความเสียหาย อันอาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริม SMEs ไทย ควบคู่กับการรักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทยให้มีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร จำเป็นต้องดำเนินการบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าที่ไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศและปกป้องผู้บริโภคให้ใช้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้ภาคเอกชนรวมถึงองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวผู้บริโภคมีความตระหนักต่อมาตรฐานสินค้ามีองค์ความรู้การมาตรฐานของสินค้า ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังสินค้าด้วยคุณภาพในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้ร้านจำหน่ายตระหนักถึงผลิตภัณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ร้านจำหน่ายสินค้าในจังหวัดพิษณุโลก ได้รับการตรวจติดตามและเฝ้าระวังสินค้าตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ ร้าน ๒. การร้องเรียนเกี่ยวกับสินค้าด้วยคุณภาพลดลง

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้านจำหน่ายสินค้าในจังหวัดพิษณุโลก ได้รับการตรวจติดตามและเฝ้าระวังสินค้าตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ ร้าน ๒. การร้องเรียนเกี่ยวกับสินค้าด้วยคุณภาพลดลง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท้องตลาด (Market Surveillance)
๙. งบประมาณ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๕๖,๐๕๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๑๔) โครงการ “อ้อยปลอดภัยลดหมอกควัน ลด PM ๒.๕”

๑. ชื่อโครงการ	โครงการ “อ้อยปลอดภัยลดหมอกควัน ลด PM ๒.๕”
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	การเผาใบอ้อยก่อนการเก็บเกี่ยวเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวอ้อยระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงมีนาคม ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยรอบการส่งเสริมการตัดอ้อยสดโดยไม่เผา รวมถึงการนำไปอ้อยไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การคลุมดิน การผลิตปุ๋ยหมัก และการใช้เป็นเชื้อเพลิงชีวมวล จะช่วยลดการปล่อยมลพิษทางอากาศ เพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน ลดต้นทุนการผลิต และสร้างรายได้เสริมให้แก่เกษตรกร อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ และส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงจัดทำโครงการ "อ้อยปลอดภัยลดหมอกควัน ลด PM ๒.๕" ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการลดการเผาในพื้นที่ปลูกอ้อยอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อลดการเผาใบอ้อยและลดค่าฝุ่น PM ๒.๕ ในพื้นที่ดำเนินโครงการ ๒. เพื่อส่งเสริมการตัดอ้อยสดและการใช้เทคโนโลยีทุนแรงทางการเกษตร ๓. เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน ๔. เพื่อสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกรในการผลิตอ้อยอย่างยั่งยืน

	๕. เพื่อพัฒนาระบบตรวจติดตามและเฝ้าระวังการเผาในพื้นที่แบบเรียลไทม์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. เกษตรกรผู้ปลูกอ้อยได้รับการอบรมและเข้าร่วมโครงการตัดอ้อยสด ๒. มีการนำเครื่องจักรและเทคโนโลยีมาใช้ในการตัดอ้อยสดและจัดการใบอ้อยในพื้นที่เป้าหมาย ๓. จัดตั้งระบบเฝ้าระวังการเผาและพัฒนาพื้นที่ต้นแบบ "อ้อยปลอดการเผา" ในชุมชน ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. พื้นที่ปลูกอ้อยมีการลดการเผาและเพิ่มสัดส่วนการตัดอ้อยสดอย่างต่อเนื่อง ๒. จำนวนจุดความร้อน (Hotspot) และปริมาณฝุ่นละออง PM ๒.๕ ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวลดลง ๓. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีการจัดการทรัพยากรทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. สัดส่วนอ้อยสดต่ออ้อยไฟ > ๘๐% ๒. จำนวน Hotspot ลดลงอย่างน้อย ๖๐% ๓. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการจำนวนใบอ้อยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ (ตัน/ปี)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ : สนับสนุนเครื่องจักรตัดอ้อยสด จัดหา/เช่า รถตัดอ้อย เพื่อให้บริการเกษตรกรในราคาประหยัดจัดทำ “แผนที่แปลงอ้อย” สำหรับบริหารจัดการคิวการตัด กิจกรรมที่ ๒ : การจัดการใบอ้อยแทนการเผา ส่งเสริมการ สับใบอ้อยคลุมดิน ช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุ สนับสนุนการเก็บใบอ้อยอัดก้อน เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงชีวมวล/ ปุ๋ยทดลดองผลิตปุ๋ยหมักจากใบอ้อย กิจกรรมที่ ๓ : อบรม “อ้อยสดได้ราคาเพิ่ม” โรงงานน้ำตาลให้ เงินจูงใจ + เพิ่มตันละ ๕๐-๑๒๐ บาท ทำสติกเกอร์ “ไม่เผา = ได้เพิ่ม” ติดรถรับอ้อย กิจกรรมที่ ๔ : ระบบตรวจจับการเผา ใช้ภาพถ่ายดาวเทียม (เช่น FIRMS) แจ้งเตือน Hotspot ตั้งทีม อส.เกษตร/อบต. เฝ้าระวังช่วงกลางคืน แจ้งเบาะแสผ่านไลน์กลุ่ม “อ้อยปลอดการเผา” กิจกรรมที่ ๕ : อบรมเกษตรกร เทคนิคการตัดอ้อยสดการจัดการดินและน้ำแบบลดต้นทุน การลดการใช้สารเคมี + การใช้ใบอ้อยทำปุ๋ย สร้าง “หมู่บ้านต้นแบบปลอดการเผา”
๙. งบประมาณ	จำนวนเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์
------------------	---

๑๕) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่สินค้ามูลค่าสูง (High Value)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่สินค้ามูลค่าสูง (High Value)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีเป้าหมายในการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาหลายด้าน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ในส่วนของภาคอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ให้ความสำคัญในประเด็นการพัฒนาการเพิ่มมูลค่ายกระดับเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ อาหารแปรรูป และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พืชเศรษฐกิจใหม่ และสัตว์น้ำเศรษฐกิจใหม่ และส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาศักยภาพ มาตรฐานการเกษตรอุตสาหกรรม และการผลิตสินค้าและบริการ การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรและการแปรรูปให้มีมาตรฐานและคุณภาพสูงสอดคล้องกับตลาดบนฐานเทคโนโลยีและนวัตกรรม และสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลที่เน้นการส่งเสริม ด้านเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับการกระจาย โอกาส รายได้ ไปสู่ประชาชนของประเทศอย่างทั่วถึงสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ดังนั้น กลุ่มอุตสาหกรรมภาคเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่สินค้ามูลค่าสูง (High Value) ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและเกษตรกรยุคใหม่ การพัฒนาต่อยอดจากพื้นฐานความพร้อมของผู้ประกอบการ ในการยกระดับคุณภาพ สร้างมาตรฐาน และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเน้นตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการเป็นหลัก
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสูง(High Value)ให้กับผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๓. เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสูง (High Value) จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เกษตรกร และชุมชนมี รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปของกลุ่มภาคเหนือ ตอนล่าง ๑ ได้รับการยกระดับให้มีมูลค่าเพิ่มสูง(High Value) และพร้อมเข้าสู่ตลาดเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมและรองรับ การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมอาหารสำหรับอนาคต (Food for the Future) ๒. มีผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าสูง มีความ หลากหลายมากขึ้น และสร้างโอกาสทางการตลาดและเป็น ทางเลือกของผู้บริโภค
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ใน กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป มีผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าสูง(High Value) พร้อม ต้นแบบบรรจุภัณฑ์จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. รายได้จากการแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพื่อจำหน่าย เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๗. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสูง (High Value) จำนวน ๕๐ ผลิตภัณฑ์ ๒) จัดกิจกรรม “อุตสาหกรรมชิม ช็อป แอร์ กลุ่มภาคเหนือ ตอนล่าง ๑” เพื่อทดสอบตลาดผลิตภัณฑ์ต้นแบบผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง (High Value) ที่ได้รับการพัฒนาและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรอื่นๆจำนวน ๕๐ บูธจำนวน ๑ ครั้ง
๙. งบประมาณ	จำนวน ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

๑๖) โครงการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สมุนไพร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สมุนไพร กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย และ อุตรดิตถ์ เป็นพื้นที่ที่มีความ หลากหลายทางชีวภาพและมีศักยภาพด้านพืชสมุนไพร

	จำนวนมาก ทั้งในรูปแบบวัตถุดิบพื้นถิ่น ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และการแปรรูปผลิตภัณฑ์สุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) และการพัฒนา Soft Power ด้านสมุนไพรไทย ปัจจุบันผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนด้านสมุนไพรยังประสบปัญหาเรื่องมาตรฐานการผลิต การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม และช่องทางการตลาด จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ เพิ่มรายได้แก่ชุมชน และเชื่อมโยงเครือข่ายสมุนไพรในระดับกลุ่มจังหวัด ดังนั้น จึงจัดทำโครงการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สมุนไพร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ขึ้น เพื่อส่งเสริมการใช้วัตถุดิบสมุนไพรในพื้นที่ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนด้านสมุนไพร ๒. เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าเพิ่ม ๓. เพื่อส่งเสริมการตลาดและสร้างเครือข่ายสมุนไพรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนด้านสมุนไพรได้รับการพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า ๑๕๐ คน ๒. เกิดผลิตภัณฑ์สมุนไพรต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดและเกิดเครือข่ายความร่วมมือด้านสมุนไพรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ อย่างน้อย ๑ เครือข่าย ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ๒. ผลิตภัณฑ์สมุนไพรในพื้นที่มีช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น และมียอดขายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ๓. ชุมชนและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจฐานรากของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีความเข้มแข็งมากขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความพึงพอใจในระดับดีขึ้นไป ๒. เกิดผลิตภัณฑ์สมุนไพรต้นแบบไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มยอดขายผลิตภัณฑ์ได้ไม่น้อย

	กว่าร้อยละ ๒๐ ๓. เกิดเครือข่ายความร่วมมือด้านสมุนไพรในพื้นที่อย่างน้อย ๑ เครือข่าย
๘. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	-
๙. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ อบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรการแปรรูป สมุนไพรการพัฒนาบรรจุภัณฑ์การสร้างแบรนด์สินค้า มาตรฐาน GMP / อย. กิจกรรมที่ ๒ ศึกษาดูงานต้นแบบด้านสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สุขภาพ กิจกรรมที่ ๓ พัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ E-Commerce Live Commerce การออกบูธแสดงสินค้า กิจกรรมที่ ๔ จัดงานแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรภาคเหนือ ตอนล่าง ๑
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

๑๓) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน กิจกรรมหลัก “ยกระดับอุตสาหกรรมผ้าไทย อัตลักษณ์ของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑”
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	รัฐบาลได้มีนโยบายในการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ อาทิ ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เกษตรปลอดภัย เกษตรมูลค่าสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมชุมชน ส่งเสริมผ้าทอไทย ส่งเสริมสินค้า อัตลักษณ์ท้องถิ่น ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นต้น รวมทั้ง การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ ชาติตามแผนแม่บท สอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ของพื้นที่ และการกระจายรายได้สู่ชุมชน สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ดังนั้น จังหวัดสุโขทัยร่วมกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (จังหวัดสุโขทัย เพชรบูรณ์ ตาก อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก) นำนโยบายดังกล่าวข้างต้นไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อย่างเป็น

	รูปธรรม การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปัจจุบันผ้าไทยหรือผ้าพื้นเมือง ที่เป็นอัตลักษณ์กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้รับการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาโดยตัวผู้ประกอบการเองที่มีแนวคิดในการออกแบบตลอดเวลาและการส่งเสริมการพัฒนาจากหน่วยงานภาครัฐ ทำให้มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ผ้าทอพื้นเมือง ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าหมักโคลน ผ้าขึ้นดินจก ผ้าขาวม้า กระเป๋จากผ้า ซึ่งทุกผลิตภัณฑ์เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่มีมายาวนาน ดังนั้น การพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการพัฒนารูปแบบดีไซน์ การออกแบบลวดลายผ้า การพัฒนาด้านคุณภาพมาตรฐาน การสร้างคุณค่าทางด้านบรรจุกัญท์/ฉลาก และการตลาดสมัยใหม่ให้ทันต่อโลกในยุคปัจจุบัน จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้ผลิต และชุมชนอย่างมาก ถ้าขาดองค์ความรู้เหล่านี้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ก็จะไม่สามารถจับต้องได้หรือไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอกหรือบุคคลทั่วไป และเมื่อระยะเวลาผ่านไปผลิตภัณฑ์ผ้าไทยผ้าพื้นเมืองของท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นจะหายไป ด้วย หรือถูกเพื่อนบ้านนำไปลอกเลียนแบบ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญและพัฒนาผลักดันให้เป็นสิ่งสำคัญและยังคงอยู่ต่อไป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัยจึงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๑ จัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุนกิจกรรมหลัก “ยกระดับอุตสาหกรรมผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑”
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ผ้าไทยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๒. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๓. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าไทยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เข้าร่วมพัฒนาองค์ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม และบรรจุกัญท์หรือฉลาก เชื่อมโยงการตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย ๒. มีผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่ได้รับการพัฒนาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือการออกแบบบรรจุกัญท์หรือฉลากจำนวน

	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชิ้น ๓. มียอดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. สร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๒. ผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีศักยภาพในการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง และมีความเข้มแข็ง ยั่งยืน ๓. สร้างเทคนิคการออกแบบบรรจุภัณฑ์/ฉลากที่เชื่อมโยงการตลาดสมัยใหม่ ให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมาก ๔. รักษาความเป็นอัตลักษณ์ผ้าไทยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ให้ยั่งยืนและเพิ่มมูลค่า
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การออกแบบบรรจุภัณฑ์หรือฉลาก เชื่อมโยง การตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย ๒. ผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้รับการพัฒนาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือการออกแบบบรรจุภัณฑ์หรือฉลากจำนวน ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชิ้น ๓. มียอดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๙. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ สร้างองค์ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และการออกแบบบรรจุภัณฑ์/ฉลาก เชื่อมโยงการตลาด จังหวัดสุโขทัย ๕ ครั้งๆละ ๔๐ คน ๒. กิจกรรมการประกวดการออกแบบแฟชั่นผลิตภัณฑ์ผ้าไทย ในแนวคิด”สวยสดใส สวมใส่สบาย ด้วยผ้าไทย” ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๓. กิจกรรมการออกแบบและจัดทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์/ฉลาก ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ๔. จ้างเหมาจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์ผ้าไทย อัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

	พร้อมทดสอบตลาด จำนวน ๒ ครั้ง
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๘,๘๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย

๑๘) โครงการส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
สู่สากล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ สู่สากล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัด พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และจังหวัดสุโขทัย เป็นพื้นที่ที่มีทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบ อัตลักษณ์ที่หลากหลายและมีศักยภาพสูง อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังเผชิญความท้าทายในด้านการยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสากล การขาดช่องทางทดสอบตลาดที่มีประสิทธิภาพ และการเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการตลาดสมัยใหม่ เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก โครงการนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาแบบครบวงจร (End-to-End) ตั้งแต่การบ่มเพาะความรู้ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ (Best Practices) ไปจนถึงการเปิดตลาดจริงเพื่อทดสอบ กระแสตอบรับของผู้บริโภค ซึ่งจะช่วยให้ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ของภาคเหนือตอนล่าง ๑ เติบโตได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น จึงจัดทำโครงการส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ สู่สากล ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพิ่มทักษะด้านการตลาด และแนวทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์จากผลการทดสอบตลาดจริง สร้างพันธมิตรทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๑ และเกิดโมเดลต้นแบบการเรียนรู้ ยกระดับผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ของท้องถิ่น สร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) และกระตุ้นรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจภูมิภาคอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่นให้ได้รับมาตรฐานและพร้อมแข่งขันในตลาด ๒. เพื่อสร้างช่องทางและโอกาสในการทดสอบตลาด (Market Testing) เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ๓. เพื่อสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) ระหว่างผู้ประกอบการในพื้นที่

	และผู้ประกอบการต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย (เฉลี่ยจังหวัดละ ๒๐ ราย) ๒. ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนาหรือเข้าสู่กระบวนการขอมาตรฐานเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. เกิดพันธมิตรทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๑ และเกิดโมเดลต้นแบบการเรียนรู้ อย่างน้อย ๑ โมเดล ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐาน มีทักษะการตลาด และมีแนวทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ จากผลการทดสอบตลาดจริง ๒. เกิดพันธมิตรทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๑ และเกิดโมเดลต้นแบบการเรียนรู้ ๓. ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ของท้องถิ่นได้รับการยกระดับ เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) และกระตุ้น รายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจภูมิภาคอย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	เชิงปริมาณ (Quantitative) ๑. มีผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย (เฉลี่ยจังหวัดละ ๒๐ ราย) ๒. ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ของท้องถิ่นที่ได้รับการยกระดับ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. ยอดขายรวมจากการจัดกิจกรรมทดสอบตลาดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐ เชิงคุณภาพ (Qualitative) ๑. ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความพึงพอใจ ในระดับดีขึ้นไป ๒. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ได้จริงในการพัฒนาธุรกิจ
๑๐. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<u>กิจกรรมที่ ๑</u> ๑.๑ จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์, การออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging), และเกณฑ์มาตรฐานที่จำเป็น (เช่น อย., มผช., GAP) และเสวนาพิเศษ เชิญผู้ประกอบการระดับประเทศที่ประสบความสำเร็จมาร่วมแชร์ประสบการณ์ จัดจุดบอดและจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) ๑.๒ ให้คำปรึกษาเชิงลึกรายกลุ่ม/รายผลิตภัณฑ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ <u>กิจกรรมที่ ๒</u> จัดกิจกรรมยกระดับผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐาน ตามแผนงานที่ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ พิจารณาตามความต้องการทั้งหมด ๖ แผนงาน ได้แก่ แผนงาน การตลาด การบัญชี ด้าน IT โลจิสติกส์ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ <u>กิจกรรมที่ ๓</u> จัดกิจกรรม Event / Forum การทดสอบตลาดและประเมินผล โดยการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า ทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์ เพื่อทดสอบตลาดจริง และเก็บข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภคและยอดขายเพื่อนำมาวิเคราะห์
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ผู้รับผิดชอบหลัก ๑.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก ผู้รับผิดชอบรอง ๑.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ๒.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ๓.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ ๔.สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย

๕.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูป อุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ศูนย์กลางความเจริญและการ พัฒนาสีเขียวอินโดจีน	เป็นพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีด ความสามารถธุรกิจ อุตสาหกรรมตามแนวทาง อุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความ ยั่งยืน	การผลักดันนโยบายและ แผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตร อัจฉริยะ อาหารแปรรูปและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพิ่ม มูลค่าและยกระดับสู่มาตรฐาน ระดับสากล	ยกระดับภาคอุตสาหกรรม ไปสู่ อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมคู่ ชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้ เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความ ยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรม ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ ชุมชน	พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และระบบโซ่อุปทานสู่ ศูนย์กลางอินโดจีนและภูมิภาค RCEP	พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับ การดูแลสังคม และ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ระหว่างชุมชน สังคม และสถาน ประกอบการ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อยกระดับ การให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ	พัฒนาขีดความสามารถการ แข่งขันด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนบนฐานการพัฒนา นวัตกรรมและดิจิทัล และ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวการ บริการบนฐานนิเวศ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และมรดกโลก	ยกระดับภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย แนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ สังคมคาร์บอนต่ำ (net zero)
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			พัฒนาการบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน สะอาด ตลอดจนอนุรักษ์ พื้นฟู อย่างเป็นระบบและยั่งยืน	สร้างโอกาสทางการตลาด และการบริการภาคอุตสาหกรรม เพื่อการกระจายรายได้สู่ชุมชน อย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕			น้อมนำศาสตร์พระราชาพัฒนา คนทุกช่วงวัย ยกระดับคุณภาพ ชีวิต การศึกษาสาธารณสุข สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสาน ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม	สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิง บูรณาการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาค ประชาชน

๕.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ไม่ได้ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

๕.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑) โครงการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

(พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ภายใต้โครงการป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน
ผลการดำเนินงาน

การจัดอบรมปฏิบัติการเชิงลึก โดยมีวัตถุประสงค์ของกิจกรรม คือ ๑. เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ๒. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนให้เกิดโอกาสทางการตลาด ณ ห้องประชุมหรรษนันท์ ๑ โรงแรมหรรษนันท์ จังหวัดพิษณุโลก โดยดำเนินการจัดอบรมในวันที่ ๑๕ - ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมจำนวน ๒๕ ราย สำหรับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมนำเสนอผลิตภัณฑ์และแผนธุรกิจมีจำนวน ๑๘ ราย จากผู้ประกอบการทั้งหมด ๒๕ ราย ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ผู้จัดได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเป็น Success เพื่อเข้าสู่กิจกรรมการให้ความรู้ และคำแนะนำเพื่อออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕ กิจการ จากกิจการทั้งหมด ๒๕ กิจการ โดยคณะผู้จัดได้มีการจัดเก็บข้อมูลของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายกิจการประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของกิจการ ข้อมูลการประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อน - หลัง ข้อมูลสรุปศักยภาพในการดำเนินธุรกิจของแต่ละกิจการ โมเดลธุรกิจของแต่ละกิจการ (BMC) การประเมินความพึงพอใจและการประเมินผลลัพธ์ (เช่น รายได้เพิ่มขึ้น การจ้างงาน เป็นต้น) การมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้นการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และข้อมูลการมีส่วนร่วมกับชุมชนหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ผลการคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเพื่อเข้าสู่กิจกรรมการให้ความรู้ และคำแนะนำเพื่อออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ประกอบด้วย บริษัท เทพพิทักษ์ กรู๊ป จังหวัดตาก กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลลอนไพร จังหวัดเพชรบูรณ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำผึ้งน้ำริด จังหวัดอุตรดิตถ์ ร้านขนมจีนบ้านนา จังหวัดสุโขทัย และห้างหุ้นส่วนจำกัด เซฟโบนันซ่า จังหวัดพิษณุโลก สำหรับผลการประเมินความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรกิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ภายใต้โครงการป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้จัดทำแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม จำนวน ๑๐ ข้อ โดยแจกให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้ของตนเองก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และเมื่อการฝึกอบรมเสร็จสิ้นก็ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำ แบบทดสอบอีกครั้ง ทั้งนี้ผู้จัดได้กำหนดเกณฑ์คะแนนเพื่อให้สามารถวัดความรู้ของผู้เข้ารับการอบรมจากเนื้อหาวิชา ในภาพรวมของหลักสูตร จากนั้นเปรียบเทียบองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๒๕ ราย พบว่า ผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๒๕ คน มีผลคะแนนทดสอบสูงขึ้น โดยมีคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เข้ารับการอบรมรู้และเข้าใจการพัฒนาธุรกิจที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

● ร้านขนมจีนบ้านนา จังหวัดสุโขทัย

นางสาวจริยา เปรมใจ
ร้านขนมจีนบ้านนา

ช่องทางติดต่อ

☎ 095 629 6898
✉ -
📍 16/39 ม.1 ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.สุโขทัย

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

น้ายากะทิสูตรโบราณ

- ▶ สูตรต้นตำรับที่อยู่คู่ขนมจีนมารุ่นสู่รุ่นที่หลายคนรู้จัก "ขนมจีนบ้านนา"
- ▶ เครื่องแกงโบราณสูตรลับ ผสมเนื้อมะพร้าวสด หอมเข้มข้นกลมกล่อมแตกต่างกับกะทิไม่เหมือนใคร...สู่รุ่นลูกสืบทอดสูตรเดิม เดิมความสะอาด ด้วยบรรจุภัณฑ์ทันสมัยเพื่อให้รสชาติบ้านนาเดินทางไปได้ไกลขึ้นในทุกยุค
- ▶ แบรินด์ “สาวน้อยบ้านนา” จึงถือกำเนิดขึ้นจากใจของรุ่นลูก เพื่อให้ น้ายากะทิ กลับมาอยู่ในจานของคนรุ่นใหม่...อยู่คู่ตลอดไป เพียงเปิดซอง ก็เหมือนได้กลับบ้านอีกครั้งในทุกมื้ออาหาร

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- บริษัท เทพพิทักษ์ กรุป จังหวัดตาก

นางสาวศรฎา ไชยนอก บริษัท เทพพิทักษ์ กรุป

ช่องทางติดต่อ

- ☎ 087 212 3819
- ✉ TheppitakFarm1556@gmail.com
- 📍 131 ม.9 ต.ช่องแคบ อ.พพบพระ จ.ตาก

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

อะโวคาโดเพียวเร่

อะโวคาโดเพียวเร่ เกิดขึ้นจากแนวคิดที่อยากช่วยผู้บริโภคแก้ปัญหา “เลือกไม่เป็น” ซึ่งมักทำให้ซื้ออะโวคาโดมาแล้วเน่าเสียก่อนรับประทาน ส่งผลให้หลายคนเกิดภาพจำเชิงลบต่ออะโวคาโดในประเทศ

- พร้อมใช้ทันที ไม่ต้องรอให้สุก ไม่ต้องเตรียมหรือบดเอง เก็บได้นาน
- เลือกใช้ผลอะโวคาโดที่คัดเกรดมาแล้ว
- สะดวกในการใช้งาน ใช้ได้ทันทีในเมนูต่าง ๆ เช่น สมูทตี้ สลัด ขนม หรือเบเกอรี่
- เหมาะกับทั้งผู้บริโภคทั่วไปและร้านอาหาร
- คุ่มค่าและลดของเสีย
- ไม่มีเปลือก ไม่มีเมล็ด ไม่ต้องทิ้งส่วนที่กินไม่ได้
- ลดการสูญเสียจากอะโวคาโดที่เน่าเสีย

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำผึ้งน้ำริด จังหวัดอุตรดิตถ์

นางสาวฐานาปนี คงสิน ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำผึ้งน้ำริด

ช่องทางติดต่อ

☎ 063 948 7984
✉ -
📍 83 / 1 หมู่ 4 ต.น้ำริด อ.เมือง
จ.อุตรดิตถ์

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

เครื่องดื่มน้ำผึ้งผสมมะนาวชนิดเข้มข้น

- ▶ น้ำผึ้งเดือน 5 ได้ชื่อว่าเป็นน้ำผึ้งที่อัดแน่นด้วยสรรพคุณ เป็นเดือนที่อยู่ในช่วงฤดูร้อน ดอกไม้พืชพันธุ์ในป่ากำลังงอกงาม ทำให้ผึ้งสามารถเก็บน้ำหวานและเกสรดอกไม้ได้หลากหลายพันธุ์
- ▶ ยิ่งช่วงเดือน 3-5 น้ำร้อนมีความเข้มข้นน้อย น้ำผึ้ง จึงมีความเข้มข้นสูง เปี่ยมไปด้วยคุณภาพ ปลายกุ่มภาพันธุ์ ถึงเมษายนทุกปี เป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับเก็บเกี่ยวผลผลิต น้ำผึ้ง

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลชนไพร จังหวัดเพชรบูรณ์

นายภานุสิทธิ์ มั่นคง กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าว ปลอดสารพิษตำบลชนไพร

ช่องทางติดต่อ

- ☎ 094 708 7557
- ✉ -
- 📍 209 ม.3 ต.ชนไพร อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

มิโซะ ออร์แกนิก

เจ้าเจ๊ข้าวบดออร์แกนิก ตรา ศศิ ผลิตจากข้าว 5 ชนิด และถั่ว 5 สี ที่ปลูกด้วยกระบวนการผลิตเกษตรอินทรีย์ทั้งระบบอย่างยั่งยืน โดยเครือข่ายเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลชนไพร ภายใต้การควบคุมกระบวนการผลิตวัตถุดิบออร์แกนิก โดยเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาอาชีพทำนา (นายภานุสิทธิ์ มั่นคง) และได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ Organic Thailand ด้วยรัก... และห่วงใย... เราใส่ใจทุกขั้นตอนการผลิต

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชฟบอนันซ่า จังหวัดพิษณุโลก

นายรณพงศ์พจน์ ผาดนรินทร์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชฟบอนันซ่า

ช่องทางติดต่อ

- ☎ 088 150 9941
- ✉ chawee.9941@gmail.com
- 📍 159/1 ม.1 ต.สมอแข อ.เมือง จ.พิษณุโลก

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

ผงชูปก้วยเตี่ยวเรือ

ผงชูปก้วยเตี่ยวเรือ

คือ ผงก้วยเตี่ยวเรือผสมน้ำแล้ว ใช้ได้เลย ซึ่งช่วยลดขั้นตอนในการปรุงเนื่องจากทางบริษัทเคยได้จำหน่ายผงปรุงรสที่เป็นซุบน้ำใส แต่มีลูกค้าเป็นจำนวนมากต้องการให้มีผลิตภัณฑ์ก้วยเตี่ยวเรือ แต่ทางร้านไม่ได้มีผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เมื่อได้เข้าร่วมโครงการ จึงได้มีโอกาสพัฒนาสูตรใหม่ เป็นผลิตภัณฑ์ผงชูปก้วยเตี่ยวเรือ โดยมีรสชาติแบบไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

**one
MIND**

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

ถนนพิษณุโลก - หล่มสัก กม. 10 หมู่ที่ 4

ต. สมอแข อ. เมือง จ. พิษณุโลก 65000

โทรศัพท์ 0 5500 9240 , 0 5598 7728

saraban_phitsanulok@industry.go.th

phitsanulok.industry.go.th

